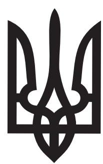
СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 113 (3613)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Пам'ять чорного літа

На світанку 22 червня 1941 року Гітлер напав на СРСР. Український пейзаж того літа — пейзаж диму і втрат, пейзаж покинутого дому. Дедалі менше лишається тих, хто пережив той день. Але в пам'яті поколінь він залишиться днем, коли XX століття назавжди переламалося навпіл...

Матеріали на цю тему читайте сьогодні на 10—11-й сторінках. (Фото з архіву Укрінформу).

■ ОФІЦІЙНО

Взаєморозуміння прискорить рух назустріч

Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі з міністром закордонних справ Королівства Бельгія Карелом де Гухтом передав запрошення головам обох палат парламенту Бельгії відвідати Україну з офіційним візитом.

У розмові з керівником бельгійського зовнішньополітичного відомства В. Литвин відзначив, що в процесі адаптації українського законодавства до норм ЄС виникають побоювання, що при повній відкритості вітчизняної економіки можуть постраждати національні виробники. «Комплексний підхід з боку ЄС до України прискорить рух назустріч», — наголосив Голова Верховної Ради.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Парламент ухвалив Бюджетну резолюцію на 2006 рік

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Зліва направо: Юхим Звягільський, Віктор Пинзеник.

Ранкове і денне засідання 21 червня

Постанову про схвалення Основних напрямів бюджетної політики на 2006 рік підтримав 341 народний депутат. Згідно з цим документом протягом наступного року уряд планує забезпечити випереджаюче зростання реальних доходів населення. Зокрема, новий розмір прожиткового мінімуму має бути встановлено на рівні не менш як 500 грн., мінімальна заробітна плата протягом 2006 року має поетапно наближатися до рівня 80 відсотків від прожиткового мінімуму, підвищуватиметься реальний розмір пенсій до встановлення їх на рівні прожиткового мінімуму.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Безпритульні мільярди можуть бути лише у держави

Офіційна Москва звинуватила Україну в злочинній халатності — розбазарюванні російського природного газу, за їхніми мірками, на загальну суму 1,3 мільярда доларів.

Президент Віктор Ющенко «намилив потилицю» главам облдержадміністрацій за куці інвестиції і падіння економічного розвитку в регіонах.

Адвокати «Інвестиційно-металургійного союзу» оскаржили судове рішення про неправочинну приватизацію ВАТ «Криворіжсталь».

(Закінчення на 12-й стор.).

■ НОВИНИ

ЄС спростить нам візовий режим восени?

Європейська комісія планує до серпня одержати мандат від Ради міністрів Євросоюзу на проведення переговорів з Україною про спрощення візового режиму для окремих категорій громадян і завершити їх восени.

Комісар Європейської комісії із зовнішніх відносин та європейської політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер відзначила, що питання розв'язуватиметься разом з підписанням Україною договору про реадмісію громадян (прийом і передачу осіб, що перебувають на території держав незаконно).

Маяки вже наші

У Криму розпочалася інвентаризація Чорноморського флоту Росії. Це сталося завдяки наполяганням Генеральної прокуратури України під час українсько-російських переговорів у Києві на виконання рішення суду про передачу в українську власність більш як 80 об'єктів Чорноморського флоту Росії, **передає УНІАН.** Повернення майна розв'яже питання контролю за безпекою судноплавства в північній частині Чорного моря і сприятиме виконанню Міністерством транспорту і зв'язку України відповідних міжнародних конвенцій.

Тим часом Міноборони Росії уже повернуло Україні 40 берегових засобів навігаційного обладнання, у тому числі маяки Каябаш, Лукульський та Любимівський, якими користувалося незаконно, **повідомляє Кореспондент. net.**

Раптовий викид, раптова смерть

Двоє гірників загинули внаслідок аварії на шахті «Глибока» шахтоуправління «Донбас». За попередньою версією, у ніч із суботи на неділю у шахті стався раптовий викид вугілля і газу. На жаль, медична допомога двом потерпілим, 1959 і 1967 років народження, вже не знадобилася.

Шахтарські трагедії, на жаль, продовжилися і в понеділок. У закритій виробці шахти «Міуська» у Сніжному виявлено тіла трьох людей. За даними рятувальників, ці люди нелегально видобували вугілля. Смерть настала внаслідок нестачі кисню у замкненому просторі, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

Замість моря — до лікарні

Понад двадцять дітей віком 7—14 років з відомчого санаторно-оздоровчого табору «Айвазовський» Придніпровської залізниці у Феодосії госпіталізували в інфекційне відділення міської дитячої лікарні. Попередній діагноз — гостре отруєння. Де воно сталося, у дорозі чи вже в таборі, з'ясовує комісія санепідеміологів, рятувальників МНС і правоохоронців. Проба води в нормі. Нині стан здоров'я юних пацієнтів задовільний, п'ятьох уже виписали, **повідомляє наш власкор у Криму Віктор ХОМЕНКО.**

■ ФОТОФАКТ

Переможницею в конкурсі «Королева балу-2005» для випускниць середніх загальноосвітніх шкіл стала Наталія Лобода.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ Я ВАМ ПИШУ

Не називайте регіонами

Уважно стежив за інформацією про Всеукраїнські збори представників місцевого самоврядування. На мою думку, дуже важливо, що відбулася розмова «між владою і народом». Але це лише її початок. Потрібно розгорнути, передусім у пресі, широке обговорення здійснення майбутньої територіально-адміністративної реформи. Чому її концепцію досі не опубліковано? Я чув лише, що великі територіальні об'єднання хочуть називати регіонами. Не всім подобається це чуже слово. Чому забув Роман Безсмертний про українські назви територій: край, земля? Чи про волості, повіти, які живі в історичній пам'яті народу. До речі, волості мали чимало повноважень і досить успішно справлялися з адміністративним управлінням у кількох населених пунктах. Навіть мали право відразу зачинити у «холодну» якогось забіяку чи п'яницю. А які були земські школи! Вони й досі служать у багатьох селах і селищах, а чимало побудованих за радянських часів розвалюються...

Все корисне, що залишили нам у спадок діди-прадіди наші, потрібно не забувати, а брати до уваги.

Олексій ЛАПАЙ.

Черкаси.

Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій КІНАХ сподівається: уряд більше не вдаватиметься до адміністративних важелів управління економікою

ПОЛІТИКА
СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 113 (3613)

Апеляційний суд Києва задовольнив подання Генеральної прокуратури України щодо продовження терміну тримання під вартою двох колишніх співробітників міліції Валерія Костенка і Миколи Протасова до 14 вересня 2005 року, яких серед інших осіб обвинувачують у вбивстві журналіста Георгія Гонгадзе

Для налагодження тіснішого зв'язку з громадою Закарпатської області голова облдержадміністрації Віктор БАЛОГА відкрив пряму електронну скриньку baloga@mukachevo. net.

Візит перший, але не останній

Візит Президента Мексиканських Сполучених Штатів Вікента Фокса до нашої країни дасть змогу започаткувати постійний політичний діалог. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі з главою Мексики. І запросив керівництво мексиканського парламенту відвідати Україну. «Ми дуже хотіли б започаткувати системні стосунки на рівні парламентів», — зазначив В. Литвин. Водночас він зауважив: обидві країни мають можливість «застосувати якісно нові наукоємні напрями співпраці, які забезпечать прорив у XXI столітті». Серед них, зокрема, співпраця в науці та авіабудуванні.

У свою чергу В. Фокс наголосив: активізація міжпарламентських взаємин є невід'ємною складовою міждержавних українсько-мексиканських стосунків. За його словами, вже нині окреслено основні напрями співпраці, реалізація якої могла б розкрити потенціал відносин між країнами. До того ж нинішня зустріч — це «зустріч двох націй, вільних і демократичних, у процесі консолідації, і вона приведе до нової якості відносин і поліпшення життя громадян обох країн», — переконаний В. Фокс.

Вл. інф.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Розпочалася битва за столицю

Народний депутат Микола Мартиненко очолив столичну організацію Народного союзу «Наша Україна». Його обрали на установчих зборах, які відбулися у вихідні.

Не виключено, вважають політологи, що саме Миколу Мартиненка НСНУ висуне кандидатом на виборах міського голови Києва наступного року.

Нові республіканці — нові гасла

«Об'єднаймо Україну!». Під таким гаслом напередодні Дня Конституції у Сєвєродонецьку зберуться міські голови Заходу і Сходу країни. Про це повідомив народний депутат, перший заступник голови Республіканської партії Юлій Іоффе, виступаючи на установчих зборах Київської обласної організації. За його словами, республіканці вестимуть конструктивний діалог з владою і не збираються йти у глуху опозицію. Водночас вони пропонуватимуть альтернативні шляхи розв'язання кадрових, економічних та соціальних питань.

Володимир КОРОЛЮК.

■ ПРИВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV (XV) скликання **ШВЕДЕНКА Миколу Миколайовича** з 50-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості і благополуччя!

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV (XV) скликання **РЕЗНІКА Ігоря Йосиповича** з 60-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості, успіхів і творчої наснаги на законотворчій ниві!

Парламент ухвалив Бюджетну резолюцію на 2006 рік

(Початок на 1-й стор.).

Крім того, Бюджетна резолюція передбачає запровадження програм іпотечного довгострокового будівництва житла, системи державного замовлення на створення нових робочих місць, зменшення відсотків за кредитами для суб'єктів господарювання, що створюватимуть робочі місця у районах з високим рівнем безробіття. Подані урядом Основні напрями бюджетної політики на 2006 рік передбачали перехід до поміркованих темпів інфляції на рівні дев'яти відсотків за рік, утримання дефіциту держбюджету на рівні, що не перевищує двох відсотків.

Водночас перший заступник голови Комітету ВР з питань бюджету Людмила Супрун зазначила, що, на жаль, і нинішнього року цей документ подано до парламенту з порушенням визначених законом термінів. Стосовно основних показників Бюджетної резолюції, то, на думку профільного комітету, прогнозований урядом дев'ятивідсотковий рівень інфляції аж ніяк не можна назвати поміркованим. Комітет пропонує, щоб рівень річної інфляції становив не більш як п'ять відсотків.

Перед розглядом Бюджетної резолюції народні депутати ухвалили постанову про виконання держбюджету у 2004 році.

Народні депутати розглянули проект закону про іпотечні цінні папери. Цим проектом визначаються особливості випуску та обігу цінних паперів, вимоги до нагляду та контролю на ринку іпотечних цінних паперів. За цей законопроект проголосували 227 народних депутатів.

Ще один пов'язаний з іпотекою законопроект — про внесення змін до деяких законодавчих актів — запропонував міністр фінансів Віктор Пинзеник. За його словами, без підвищення прав учасників іпотеки, створення особливого механізму стягнення на майно, створення додаткових страхових механізмів для учасників іпотеки, що дасть змогу мінімізувати ризики, говорити про активний розвиток іпотеки не випадає. Причому, за словами міністра, нині найбільший ризик під час іпотечних операцій лягає насамперед на кредиторів, що пов'язано з відсутністю механізму застави майна. Проте, з огляду на необхідність внесення змін до багатьох чинних законодавчих актів, народні депутати пропонували ухвалити цей документ у першому читанні й серйозно його доопрацювати. Однак перед голосуванням представник фракції СДПУ(о) Ігор Шурма та Української народної партії Михайло Ратушний заявили, що хоч їхні фракції підтримують зазначений законопроект, але не братимуть участі у голосуванні доти, доки не буде вирішено питання депутатів-сумісників. Отже, цей законопроект належної підтримки не здобув, і його відправлено на доопрацювання.

Парламент 306 голосами підтримав законопроект «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Верховна Рада підтримала рекомендації низки парламентських слухань: «Соціальне страхування та соціальне забезпечення в Україні», «Культурна політика в Україні», «Законодавче забезпечення сучасної економічної політики в умовах конституційної реформи», «Стан і проблеми правового і соціального статусу сучасної української трудової міграції» та «Перспективи створення Громадського телебачення в Україні».

Після цього парламент вніс зміни до Кримінально-процесуального кодексу, які передбачають надання народним депутатам можливості взяття на поруки заарештованого, — за цей закон проголосували 244 народні депутати.

На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав з 50-річчям народного депутата Миколу Шведенка.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Зліва направо: Станіслав Сташевський, Сергій Правденко, Анатолій Мокроусов, Михайло Косів.

Кому потрібне «серце Європи»?

■ ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Сьогодні відбудуться парламентські слухання на тему: «Стан і перспективи євроінтеграції України та її участь у формуванні Єдиного економічного простору».

Як зазначив Ігор Шурма (фракція СДПУ(о), один із ініціаторів обговорення, слухання пропонувалися задля проведення суспільного діалогу: що потрібно Україні —ЄС чи ЄЕП?

«Рано чи пізно Україна буде в європейському просторі, — сказав в інтерв'ю «Голосу України» народний депутат. — Вона повинна увійти туди рівноцінним партнером, а не як донор інтелектуального ресурсу. Для того, щоб це зробити красиво, ми повинні стати кращими у всіх відношеннях. Це можна здійснити через Єдиний економічний простір. Але з розумом. Тому дуже важливо показати Президенту, що там наші інтереси, і ми не маємо права їх не бачити. І, звісно, цей діалог нам потрібен, щоб ми обмінялися думками з фахівцями, експертами. А головне — почули один одного».

Згідно з останніми опитуваннями Центру економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова і Київським міжнародним інститутом соціології «повністю згодні» або «швидше згодні» з думкою, що Україна мусить вступити до Євросоюзу половина опитаних. А прихильників ЄЕП виявилися 63 відсотки. (До речі, у лютому, за даними фонду «Демократичні ініціативи» і КМІС, 44 відсотки респондентів підтримували інтеграцію у Європу, 58 — у ЄЕП).

Ще на початку року нова влада стверджувала: нам потрібна Європа, а ми — Європі. Нас чекають. Однак «помаранчева» ейфорія минула, від революційної доцільності запахло нафталіном. А нова Європа не поспішає відкривати свої двері. До того ж обіцяного економічного прориву не сталося. Мало того, звіти стали, м'яко кажучи, не такими оптимістичними, а інвестиції — вдесятеро меншими. Криза нафтова. І вже говорять про газову.

Однозначно: Україна має навчитися поважати себе, досягти високих стандартів життя. Стати рівним партнером, а не сировинним чи привабливим людським ресурсом. Як влучно сказав Голова Верховної Ради Володимир Литвин: Україна повинна не шукати ворога, а співпрацювати у будь-якому напрямі в національних інтересах, щоб досягти якісної зміни політичних, економічних і соціальних стандартів життя. Тоді нам не треба буде лобі.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

За штурвал комбайна сяде Президент

Оглядаючи міжнародну виставку «Агро-2005», що проходила в Києві минулого тижня, Президент України чи не найбільше часу й уваги приділив зернозбиральній техніці відкритого акціонерного товариства «Херсонські комбайни». Віктору Ющенку подарували макет «Славутича» і запросили до Херсона, аби власноруч вивів один з агрегатів за прохідну підприємства.

Комбайнобудівники впевнені: машину не сором показати людям. І на виставці, розповідають, це визнали навіть конкуренти, змушені спостерігати підвищений інтерес хліборобів саме до херсонської техніки — «селянська пошта» працює безвідмовно!

Сьогодні на заводі помітне значне пожвавлення, пов'язане з приходом нового власника. Підприємство, що «лежало» майже десять років, оживає. Якщо протягом кількох років завод випускав не більше трьох-чотирьох комбайнів у місяць, то нині — 20—25. Тільки за перший квартал їх виготовлено в шість разів більше, ніж за аналогічний період торік. І якби не «гальмівний» чинник у вигляді низької купівельної спроможності сільгоспвиробника, підприємство здатне випускати їх по 35 одиниць, а в найближчий час довести показник до 100. Тож колектив комбайнобудівників цілком упевнений у спроможності «Славутича» конкурувати на вітчизняному ринку і в майбутнє дивиться з оптимізмом.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Фото Володимира МАРУСА.

На знімку: Віктор Ющенко власноруч «підтримує» комбайн «Славутич»; крайній ліворуч — директор ВАТ «Херсонські комбайни» Роман Смирнов.

Знайти нові шляхи для спільного розвитку

Виступ Голови Верховної Ради України В. М. ЛИТВИНА на Петербурзькому міжнародному економічному форумі

14 червня 2005 року, місто Санкт-Петербург, РФ

Шановний пане Голова!
Шановні учасники Форуму!
Шановне панство!

Вітаючи учасників 9-го Петербурзького міжнародного економічного форуму, хочу відзначити, що своєю участю у Форумі ми демонструємо бажання і прагнення будувати наше майбутнє разом.

Відійшов у минуле час лінійних стратегій і вікових політичних традицій. Співдружність Незалежних Держав пережила багато криз і розчарувань.

Від спроб реінтеграції ми з неминучістю прийшли до розуміння необхідності нових інтеграційних проектів з урахуванням зміненої економічної реальності, динамічних соціо-культурних і демографічних процесів, переосмислених національних інтересів. Наше спільне завдання — знайти нові шляхи для спільного розвитку, і в такий спосіб гідно відповісти на виклик «епохи перемін».

Українська нація, здобувши державну незалежність, болісно розлучалася з романтизмом швидкого відродження на основі економічної самодостатності. Не менш болісно було вивчено уроки неможливості повернення в минуле.

Сьогодні ми твердо знаємо: Україні потрібна ефективна національна стратегія, яка —

по-перше, дасть змогу підвищити виживання і запас міцності національної економіки перед лицем наростаючих геоекономічних загроз і нестабільності міжнародної системи;

по-друге, вкаже соціально прийнятні шляхи переходу від діючої сировинної і енергозатратної моделі української економіки до моделі випереджувального економічного розвитку;

по-третє, забезпечує нові соціальні стандарти життя, підвищує матеріальний добробут громадян і кардинально змінює соціально-психологічний клімат у суспільстві;

по-четверте, враховує певну обмеженість національного суверенітету в умовах глобалізації світу, інтернаціоналізації бізнесу, інтенсивної регіональної інтеграції.

Упевнений, що схожі завдання національного розвитку вирішують і наші партнери по СНД.

Запоруку успішного подолання смуги іспитів ми бачимо у синхронності соціальних, політичних та економічних змін. Насамперед Україна шукає свій рецепт модернізації політичної системи, покликаної забезпечити демократичні й легітимні механізми формування та функціонування державної влади.

Ми виходимо з того, що в процесі Конституційної реформи необхідно:

по-перше, задати конституційні й інституціональні умови, що забезпечують формування ефективної виконавчої влади і сучасної моделі держави;

по-друге, відійти від загроз, що несе в собі авторитаризм, безвідповідальний парламентаризм радянського зразка чи влада олігархії;

по-третє, перебороти політичний синкретизм законодавчої, виконавчої і судової влади;

по-четверте, оформити і збалансувати багатомірний політичний простір, у якому своє місце повинні знайти державні інститути, політичні партії, громадська думка, незалежні ЗМІ, права людини і громадянина.

У цьому контексті ключовим є питання розвитку системи місцевого самоврядування. В українському суспільстві і серед представників політичного класу є розуміння того, що суверенітет країни неможливий без суверенітету територіальної громади.

Курс на модернізацію політичної системи ми розглядаємо як базову умову, за якої вдасться досягти соціального консенсусу в питаннях структурних перетворень в економіці. Місце валових показників мають зайняти показники якості життя, індексу людського розвитку, стану навколишнього середовища, технологічного рівня виробництва.

Україна стоїть перед необхідністю другої хвилі реформ.

До головних пріоритетів структурних перетворень економіки слід віднести:

— корекцію наявної моделі економічного зростання;

— підвищення енергетичної безпеки і створення умов для відновлення України як нетто-експортера електроенергії;

— формування інфраструктури, що забезпечує розкриття інноваційного потенціалу країни;

— зміцнення і розвиток фінансової системи, що дасть можливість нарощувати рівень капіталізації української економіки й окремих територіальних громад.

Головною спільною економічною проблемою для наших країн залишається технологічна відсталість, зношеність основних фондів, нестача ресурсів для модернізації, низька конкурентоспроможність. Ми стрімко наближаємося до рубежу, за яким у нас не буде вибору, — або кардинальне технологічне відновлення, або ланцюгова реакція техногенних катастроф. Але за розумної і взаємовигідної інтеграції наших ресурсів, координації стратегій національного розвитку є можливість перетворити вирішення цієї проблеми на новий імпульс, каталізатор прискорення економічного зростання.

Для цього насамперед дуже важливо осмислити ситуацію на всьому пострадянському просторі, що об'єктивно вступив у період політичної нестабільності, пов'язаної, головним чином, зі зміною політичних еліт, а також спробами змінити державно-політичну систему, наблизивши її до європейських моделей.

Ми це дуже добре відчули на власному досвіді і розуміємо, що період нестабільності може бути досить тривалим і привести до спроб економічної експансії на пострадянський простір.

Відкритість економіки призводить до того, що ми починаємо втрачати позитивний баланс у зовнішньоекономічних відносинах. З початку 2005 року темпи зростання імпорту товарів почали випереджати темпи українського експорту. Погіршилася структура зовнішньої торгівлі — експорт продукції машинобудування скоротився на 35%, а металургійної продукції зріс на 31,5%.

Питома вага 25 країн Європейського союзу в загальному обсязі українського експорту зменшилася з 34,6% до 28,4%, Америки — з 6,0% до 4,8%. Водночас питома вага експорту в країни СНД зросла з 25,0% до 27,8%, у тому числі до Росії — з 16,2% до 18,4%.

Прямі іноземні інвестиції за січень—квітень 2005 року становили 314 млн. дол. проти 485 млн. дол. за відповідний період минулого року, тобто зменшилися на 35%. Швидшими темпами скорочуються інвестиції в основний капітал, а зростають — у сферу торгівлі.

Стратегічно важливо, як показує наш досвід, у цій ситуації не допустити руйнування промислового потенціалу, посилення експлуатації природних багатств і людського капіталу.

Для цього потрібно займати не оборонну позицію, а інтегрувати можливості наших країн у загальносвітові процеси.

У цьому зв'язку — ще один висновок, на який хочу звернути вашу увагу.

Інтеграційні процеси в СНД украй важливі для України. Але реалізація своїх інтересів і багатомірне співробітництво з учасниками Співдружності є лише частиною ефективної національної стратегії із входження у міжнародний поділ праці, де євро-азіатський ринок — його невід'ємна частина.

З огляду на досвід та уроки минулого, хочу висловити переконання, що СНД, як організація, може знайти другий подих і перетворитися на міжнародну організацію принципово нового типу.

Передусім майбутнє СНД залежить від того, наскільки адекватні й глибокі наші уявлення про майбутнє світу і про ту роль, яку покликані зіграти нові незалежні держави.

Мені уявляється, що СНД майбутнього — це Співтовариство Незалежних Держав, котрі прагнуть реалізувати власні проекти національного розвитку, максимально використовуючи при цьому можливості міжнародної інтеграції і регіональної кооперації. З «інструмента розлучення» СНД має перетворитися на інноваційний проект, націлений на формування нової матриці міждержавних відносин як усередині Співтовариства, так і у світі.

Сьогодні простір СНД став більш багатомірним і багаторівневим, і з цим не можна не рахуватися. Наші держави стали багатшими на нові міжнародні зв'язки, беруть участь у мережі регіональних організацій по всьому периметру Співдружності. І всі ці зв'язки —невід'ємна частина нових національних стратегій країн СНД.

Саме в цьому контексті формується запит на функцію модератора, здатного організувати стратегічну комунікацію нових регіональних і міжрегіональних зв'язків.

На мій погляд, країни—учасниці СНД зацікавлені розвивати співробітництво в декількох площинах:

— спільний ринок товарів, капіталів, робочої сили і послуг на основі зони вільної торгівлі. І тут роль локомотива може виконати ЄЕП;

— спільний енергетичний простір, на основі взаємовигідної колективної стратегії держав, які видобувають енергоносії, і транзитних держав;

— формування спільного науково-технологічного простору, простору соціокультурних інновацій і випереджального економічного розвитку;

— спільний гуманітарний простір, простір єдиних стандартів правової і соціальної захищеності, незалежно від того, в якій країні СНД наші громадяни народилися й на даний момент проживають, здобувають освіту чи працюють;

— участь у проектах, пов'язаних з розширенням єдиного європейського економічного і політичного простору на Схід.

Ми повинні бути готові до співробітництва в умовах міжцивілізаційного діалогу, оскільки унікальність СНД — у її полікультурності та багатонаціональності. Нам належить вирішити непросте завдання — зібрати осколки радянської цивілізації у нове міжцивілізаційне співтовариство. Тому розвиток міжцивілізаційного діалогу і трансконтинентального співробітництва по лінії Європа—Азія, Північ—Південь може стати ще однією важливою місією оновленої СНД.

Шановні учасники Форуму!

До складу організаторів Форуму входить Рада Міжпарламентської асамблеї держав—учасників СНД. У цьому зв'язку вважаю важливим і актуальним порушити питання про цілі та завдання, які може реалізовувати Міжпарламентська асамблея Співдружності.

На мій погляд, Міжпарламентській асамблеї необхідно повернути функції інкубатора й ініціатора нових ініціатив.

Парламентами наших держав нагромаджено неабиякий політичний капітал міжнародних контактів. Приміром, Верховна Рада України плідно працює у форматі міжпарламентських зв'язків із країнами ЄС, Чорноморського економічного співтовариства, країн Центральної Європи і Балтії. Співробітництво по осі національних парламентів і міжпарламентських асамблей потрібно поставити на системну основу.

Крім того, Міжпарламентська асамблея СНД могла б стати політичним провайдером для тих проектів і ініціатив, що виникають на рівні суб'єктів бізнесу і неурядових організацій, що представляють інтереси наукових, культурних, релігійних, молодіжних співтовариств наших країн.

Упевнений, що ці напрями будуть продуктивні й корисні для наших держав і народів.

Шановні добродії, колеги!

Петербурзький форум довів свою актуальність і перетворився на ефективний комунікативний майданчик для політиків і експертів країн-учасниць. Діапазон проблем, що регулярно виносяться на обговорення, широкий. Мені видається важливим і актуальним винесення на наступний, 10-й Петербурзький форум проблеми співробітництва країн ЄС і СНД у рамках проекту Великої Європи. Переконаний, нам є що обговорювати і пропонувати.

Чернівецька подія номер один: повернення Бауера

Сказати, що сесія Чернівецької обласної ради, яка відбулася наприкінці минулого тижня, не обіцяла сюрпризів, не можна. Голова облради Олександр Смотр, який пересидів у своєму кріслі голів облдержадміністрації Теофіла Бауера, Михайла Романіва, а тепер збирався пересидіти Миколу Ткача, під тиском депутатів написав заяву про дострокове складання повноважень. Проте ця заява у Смотра не перша, а тому особливої віри йому не йняли, аж допоки вступним акордом сесії не стало її озвучення перед близько сотнею депутатів, що зібралися. Далі все мало йти за підготовленим на цей випадок сценарієм: раду мав очолити заступник Смотра Олександр Грушко. Що, в принципі, нічого у раді, яка раз-по-раз оглядається на виконавче крило чернівецького будинку з левами, не міняло. Конфігурація обласної влади, у принципі, залишалася старою. Розвою самоврядування такий ченджне обіцяв. Депутати потрібної більшості були пропрацьовані, Грушку залишилося зачитати нудну доповідь про розвій демократії та перебудови в Україні, про свої амбіції на посаді голови ради та її роль у революційному процесі.

Проте наступна подія викликала у залі шок. Депутат Василь Мельник вийшов на трибуну і заявив, що наразі у області, яка пасе задніх в Україні за всіма економічними показниками і є великим боржником із зарплати, потрібний голова облради із задатками лідера, конкретний, потужний, амбіційний керівник, здатний підсилити молоду виконавчу гілку влади. І такий є, заявив Мельник, це нинішній Надзвичайний і Повноважний Посол України в Румунії, екс-голова облдержадміністрації Теофіл Бауер, за якого область входила до чільної четвірки. До нього, за словами Мельника, група депутатів звернулася із проханням очолити раду. Ця пропозиція викликала оплески у сесійній залі, куди невдовзі зайшов Теофіл Бауер, який щойно прибув з Румунії. Далі, після відбуття процедурних питань і відповідей Бауера на запитання депутатів, одні з яких підтримували екс-губернатора, а інші звинувачували в авторитаризмі, відбулося голосування, на яке намагалися впливати у різний спосіб.

Заступник голови ОДА Борис Баглей, котрий не є депутатом, навіть забрався на трибуну без дозволу зібрання і в образливій формі намагався вчинити тиск на можливий вибір більшості. Те само робили і деякі керівники райдержадміністрацій, ставленики вищезгаданого чиновника. Влада є влада, і її вплив невідворотний. Хоча окрім задавнених особистих образ, молодий заступник нинішнього голови ОДА Миколи Ткача нічого закинути Теофілові Бауеру не зміг. Депутати пригадали, що саме Бауер був чи не єдиним головою облдержадміністрації в Україні, який в інтерв'ю ЗМІ відкрито виступив проти відставки нинішнього Президента Віктора Ющенка з посади прем'єр-міністра. «Це відкине Україну на десятиліття назад», заявив тоді Бауер. Також на пам'яті мешканців області винищувальна війна ласих на буковинські багатства есдеків проти непокірного Бауера. Але тепер декому в обласній владі, хто воліє загравати з нинішніми і колишніми соціал-демократами, аніж говорити правду, згадувати це невигідно. Більше того, опонент Бауера Олександр Грушко наразі є членом СДПУ(о), бо, за словами секретаря обкому партії Василя Забродського, він на час голосування заяви про вихід ще не подав. Та й сам Грушко на запитання когось із депутатів, у якій партії він є або був, після тривалої паузи зізнався: у соціал-демократичній...

Ось такі викривлені дзеркала містечкової політики.

Що ж, минула сесія переможця не визначила, за кандидатуру Олександра Грушка проголосували 44 депутати, за Теофіла Бауера, якого з відомих причин два роки не було у сесійній залі, — 36. Через відсутність необхідної кількості голосів у обох розв'язку перенесено на наступну сесію, котра відбудеться у четвер, 23 червня. Бауер, який працює в українській амбасаді в Румунії, вважає, що такий результат є достойним і свідчить, що його справи ще пам'ятають.

У тому, що відбувалося на сесії, є ще одна цікава деталь. Чи не більшість у ложі преси, з якою, на твердження соціал-демократів об'єднаних, за тодішньої влади у Бауера були конфлікти, цього разу вголос заявляла, що хоче перемоги екс-голови. Чому так мало часу знадобилося нинішнім у чернівецькому будинку з левами, щоб журналісти могли так категорично порівнювати, сказати важко. Що б там не було далі, але поява на теренах області такого важковаговика, як Теофіл Бауер, підняла політичний тонус Буковини. На переговори з прибульцем потяглися лідери інших гілок влади і сильних партій.

Сергій СУЛИМА.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 113 (3613)

Позаминулої доби на території України зареєстровано 93 пожежі, вогонь забрав життя двох людей

Народний депутат Геннадій РУДЕНКО заявляє, що в Україну з Угорщини під виглядом «сумішей для будівництва» ввозили небезпечні відходи

Одна справа проголосувати за закон і зовсім інша — підписатися за людину

Чи буде внесено зміни до закону «Про вибори», які зокрема стосуються прохідного бар'єру?

Відповідаючи на це запитання, Перший заступник Голови Верховної Ради **Адам Мартинюк** зазначив, що сьогодні пропонується не торкатися питання прохідного бар'єру та зосередитися на «технічних» поправках. Бо, з одного боку, як показали вибори Президента, зміни вносити потрібно, а з другого — є близько десятка пропозицій народних депутатів стосовно цих змін, які часто виключають одна одну.

Стосовно перспективи ухваленого вчора закону про право народних депутатів брати заарештованих на поруки, то ніхто не приховує, сказав А. Мартинюк, що деякі провладні фракції підтримали його в обмін на голосування за Бюджетну резолюцію. Проте, сказав він, «думаю, що Президент на цей законопроект накладе вето». До того ж А. Мартинюк вважає, що сьогодні у Верховній Раді немає 150 народних депутатів, котрі поставили б свій підпис під проханням про взяття на поруки. «Бо одна справа проголосувати за закон, і зовсім інша — підписатися за людину, яка перебуває за гратами».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

■ **ВІТАЄМО!**

Звання Героя — видатному хірургу

Академік АМН **Олександр ШАЛІМОВ** став Героєм України. Це звання з врученням ордена держави видатному хірургу присвоїв Президент України Віктор Ющенко за визначні особисті заслуги у розвитку охорони здоров'я та медичної науки, піднесення престижу вітчизняної хірургічної школи. Олександр Шалімов — почесний директор Інституту клінічної та експериментальної хірургії АМН України, доктор медичних наук, академік АМН України, академік НАН України.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

■ **ПОСТФАКТУМ**

Доки думка язика здоганяла, частина банди повтікала

Минулої неділі в інтерв'ю програмі ТСН на каналі «1+1» заступник Генпрокурора Віктор Шокін повідомив, що їхнє відомство розслідує кримінальну справу, порушену проти ще однієї «банди перевертнів у погонах».

Новина ця, як писав Булгаков, «другої свіжості». Років з півтора тому той самий пан Шокін уже заявляв про існування «перевертнів-два», що дуже образило тодішніх суміжників-силовиків — МВС та СБУ. Аж довелося втручатися Генпрокурору і покартати свого заступника за те, що в нього «язик випереджає думку». Здається, саме такими словами визначили провину «балакучого» Віктора Шокіна. А тепер з'ясувалося, що «язик» не заплутався в нумерації, хоч, можливо, і зайве казав.

— Вона на декілька порядків вище тієї, яка слухається в апеляційному суді, більш небезпечна, — охарактеризував нову банду заступник Генпрокурора і знов оконфузився з «думкою». — Частина групи — ми знаємо хто і як, частина вже втекла.

Ось такі сумні наші справи. Доки в ГПУ узгодять процеси думання і балакання, «перевертні», як таргани, у шпарки між гратами попролазять. Тільки й радості, що хоч знають, «хто і як» помахав прокурорам ручкою.

«Голос України» в матеріалі «Снігурі» не відлетіли?» та в недавньому інтерв'ю з основним свідком у справі «перевертнів-1» Юрієм Нестеровим уже наводив конкретні факти нинішньої життєдіяльності законспірованих бандитів, але це чомусь не зацікавило ні МВС, ні ГПУ. Можливо, там за звичкою газет не читають — це все-таки не матеріали досудового слідства. Цікаво «хто», а ще цікавіше «як» тепер — після масових зникнень — розслідуватиме криваву діяльність «перевертнів» з пильністю «на кілька порядків вище», ніж було досі?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Молоді кияни не знають, коли почалася війна

■ **КОРОТКА ПАМ'ЯТЬ**

По буднях у столичному парку Слави не надто людно. Нечисленні туристи, мами з малятами, студенти розташованої неподалік Академії транспорту.

Світлана з Настею щойно закінчили школу. За їхніми словами, дуже люблять історію, але дата 22 червня для дівчат нічого не означає. Вони вважають, що Велика Вітчизняна війна почалася 1 вересня, чи то 1939, чи то 1941 року.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— Прізвище Кирпонос вам про щось говорить?

— Ні.

— А Жуков?

— Начебто співак такий є, здається, Рома.

— Це маршал, — підказую.

— Ні, ви плутаєте, Олександр Маршал — то інший співак, крутіший за Жукова.

До розмови зі смутною усмішкою прислухається жінка, що порядкує на сусідньому газоні.

— Для мене це важкий день. Рівно через два місяці після початку війни німці розстріляли мого діда, він був начальником райуправління міліції. Я часто думаю про тих, хто похований тут. Мені п'ятдесят, а більшість із них до цього віку не дожили.

Біля могил група підлітків читає написи.

— Хлопці, для вас завтрашній день що-небудь означає?

— Ми приїжджі. А яке завтра число?

— 22 червня.

— Та це ж день початку війни! — вигукує Галя. — Я знаю. У мене прадід воював і бабуся з дідом.

— А в мене бабуся в 14 років у концтабір потрапила, — додає Іра.

На парапеті біля Вічного вогню влаштувалася група студентів.

— Який день завтра, знаєте?

— Звичайно, — киває симпатична блондинка, — іспит у мене завтра.

Її супутник обізнаний краще.

— 22 почалася війна. Уже зранку німці бомбили наші міста, зокрема Київ і Севастополь.

— Може, ви й про Кирпоноса знаєте?

— Звичайно, генерал-полковник Михайло Кирпонос був командуючим Київським військовим округом. З початку війни командував Південно-Західним фронтом. Захищав Київ, опинився в оточенні, загинув у бою восени 41-го.

— Дивна для вашого віку поінформованість.

— Просто я цікавлюся історією Другої Світової.

На Майдані Незалежності увагу привернула купка молодиків, одягнених у напіввійськовий стрій з нашивки гітлерівської армії. Найбалакучіший у компанії назвався Алексом.

— Багато в кого ваші, сказати б, прикраси викликають цілком виправдану ненависть, вас це не бентежить?

— А чого, красиво. У нас в училищі багато хто «приколюється». Це арійські символи, а ми і є найсправжнісінькі арійці.

— Хто з вас знає, хто такий Гудеріан?

— Це, здається, хтось із древніх римлян...

Олег ДЕНИСОВ.

Прощання з художницею

Учора в Будинку Спілки художників України попрощалися з народною художницею України, академіком, Героєм України **Тетяною Нилівною ЯБЛОНСЬКОЮ**, яка все своє життя присвятила розвитку національного образотворчого мистецтва. Вона знайшла вічний спочинок на Байковому цвинтарі у Києві.

«Її художні твори назавжди залишаться з нами, адже вони звернені до людей, несуть непохитну переконаність у високе призначення Людини, її красу і велич, розкривають творчу силу в нас самих», — наголосив Президент України Віктор Ющенко у своєму співчутті родині художниці.

Створюють мережу державних автозаправок

Харків. У місті створюють мережу державних автозаправок, де ціни на паливо встановлюватиме НАК «Нафтогаз» України. Першу таку АЗС введуть у дію на транспортно-насиченій вулиці Клочковської.

Юристи компанії «ПІК», яку «Нафтогаз» підрядив для реалізації проекту, стверджують, що державні заправки допоможуть регулювати ціни на паливо і уникати повторення весняної бензинової кризи.

Якщо на державній заправці бензин А-95 коштуватиме, до прикладу, 3.20, то за чотири гривні у приватників його не купуватимуть, упевнені в «ПІКу». Отже, приватні АЗС будуть змушені формувати ціни з огляду на державну мережу. Проект розрахований на десять років, і за цей час у Харкові та області повинні з'явитися 28 державних автозаправок.

Микола КОСИЙ.

Останній маршрут

Донецька область. Приватний автобус із 55 пасажирами перекинувся у понеділок увечері у Волноваському районі на автотрасі Маріуполь—Донецьк. Внаслідок аварії загинула п'ятирічна дитина та травмовано 11 пасажирів. Потерпілих госпіталізовано до обласної лікарні. За попередньою версією, причиною аварії стала технічна несправність автобуса.

Ліна КУЩ.

Пом'янули через 800 років

У Володимирі-Волинському урочисто пошанували пам'ять засновника Галицько-Волинської держави великого князя Романа Мстиславовича. У Свято-Успенському соборі відбулася поминальна літія з нагоди 800-ї річниці часу загибелі князя біля польського міста Завихост. Цього самого дня на стіні собору, будівничим якого був батько Романа Мстислав Ізяславович, відкрили меморіальну дошку з бронзовим барельєфом великого князя роботи відомого волинського скульптора Ірини Дацюк.

Зазначимо, що саме під керівництвом князя Романа Мстиславовича 1199 року Галицькі і Волинські землі були об'єднані в Галицько-Волинське князівство. Польський хроніст пише, що він «за короткий час так піднявся, що правив майже всіма землями і князями Русі».

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Поминальну літію проводить архієпископ Володимир-Волинський і Ковельський УПЦ Симеон.

Перший українсько-російський інвестиційний форум

Учора відкрився перший інвестиційний форум «Україна—Росія-2005». У дводенній зустрічі російських і українських бізнес-кіл заплановано участь Прем'єра України Юлії Тимошенко. Однак учора на його відкриття вона не прибула.

Мета форуму — надання можливості російським інвесторам почути позицію українського уряду в контексті російських інвестицій в Україну. Юлія Тимошенко не виправдала надій організаторів і не виступила на відкритті форуму. Однак, можливо, вона зробить свої заяви сьогодні. Тим часом Перший віце-прем'єр України Анатолій Кінах висловив співчуття, що Росія займає сьоме місце серед країн-інвесторів. А посол Росії в Україні Віктор Черномирдін заявив присутнім, що, попри все, Україна залишається привабливим об'єктом довгострокових інвестиційних вкладень російського капіталу.

Яна СТАДІЛЬНА.

Президент пообіцяв повернути борги

Президенти України і Туркменистану Сапармурат Ніязов і Віктор Ющенко обговорили в понеділок телефоном проблему сплати української заборгованості за туркменський газ. Як повідомляє «Інтерфакс», за 2004 рік Київ недопоставив у рахунок сплати вартості туркменського газу товарів на суму 61,7 млн. доларів США, а за 2005 рік — уже на 500 млн. У прес-релізі туркменського зовнішньополітичного відомства наголошено, що В. Ющенко під час розмови із С. Ніязовим пообіцяв допоставити у рахунок сплати боргу товарів на суму більш як 600 млн. доларів.

Москва переживає за нашу опозицію

У Страсбурзі триває літня сесія Парламентської асамблеї Ради Європи. Серед основних пунктів порядку денного — оцінка виконання Росією зобов'язань перед Радою Європи, а також доповідь про засоби масової інформації і тероризм. У новій резолюції ПАРЄ йдеться про те, що журналісти мають розробити єдиний звід правил і не сприяти терористам у нагнітанні паніки, не давати їм можливість спілкуватися з аудиторією.

Тим часом російська делегація в Страсбурзі стурбована проблемами української опозиції і збиралася винести це питання на обговорення. За словами голови російської делегації в ПАРЄ, голови комітету Держдуми з міжнародних справ Костянтина Косачова, ранком у понеділок на засіданні бюро ПАРЄ було прийнято рішення не готувати спеціальну доповідь з питань, що пов'язані з «переслідуванням» опозиції в Україні, Грузії і Киргизстані, а вивчити цю проблему на рівні політкомісії. «Ми внесли на розгляд бюро проект резолюції, що пов'язаний з численними фактами переслідування опозиції в країнах, які перемогли в так званих кольорових революціях», — повідомив Косачов наприкінці засідання бюро.

У Франції відкриють пам'ятник Ярославні

Сьогодні Президент України Віктор Ющенко відвідає з робочим візитом Французьку Республіку. Заплановані його зустрічі з Президентом Франції Жаком Шираком, з представниками української громади. Віктор Ющенко візьме участь у відкритті пам'ятника Анні Ярославні і поспілкується з представниками ділових кіл.

А напередодні в Парижеві на Марсовому полі виступами Львівського ансамблю бандуристок «Чарівні струни» і одного з найкращих тенорів світу, народного артиста України Володимира Гришка стартували Дні України в Європі.

У рамках акції в Парижі відбудеться виставка живопису українських художників Тетяни Голембієвської та Івана Марчука. Французи зможуть подивитися фільм «Подорожні» українського режисера Ігоря Стрембицького, власника «Золотої пальмової гілки» Каннського кінофестивалю. А ще будуть концерти, фільми, спектаклі, художні виставки. Усе це дасть змогу французам ближче пізнати Україну.

Лідер чи молодший партнер?

Відразу після саміту ЄС у Брюсселі його керівники зустрілися з лідерами США у Вашингтоні. Офіційно зустріч проводилася у зв'язку з підготовкою міжнародної конференції щодо Іраку, яка розпочинається сьогодні в бельгійській столиці. Однак аналітики вважають, що брюссельські політики передовсім мали намір переконати заокеанських партнерів, ніби криза в ЄС, викликана провалом процесу ратифікації європейської Конституції і незатвердженням бюджету на наступну семирічку, не гальмуватиме трансатлантичні відносини, охолоджені війною США в Іраку.

Та й американцям навряд чи подобається ідея Євросоюзу стати альтернативним, а може, й рівним центром сили. Утім ці проблеми нині відійшли на другий план, оскільки гостра конфронтація у зв'язку з Іраком минула, а в самому ЄС з'явилися власні внутрішні проблеми, поглиблювати які невигідно обом сторонам. Ще під час саміту в Брюсселі президент США Буш заявив, що світові потрібна сильна Європа.

Навряд чи хто нині запідозрить Буша в нещирості. Адже Америці, яка втратила в Іраку 1700 вояків і витратила там 200 мільярдів доларів, не досягнувши певного успіху, й досі потрібна підтримка Європи. Не обійтися без неї і в ситуації, що склалася на Близькому Сході та Ірані. Тим часом криза в ЄС ускладнює активну та авторитетну участь Брюсселя в міжнародній політиці.

Не менш важливе й інше: торговельний обмін між двома трансатлантичними величинами, навіть незважаючи на суперечності в політиці квот, цін і мита, становить 600 мільярдів євро. Керівники ЄС привезли до Вашингтона «прагматичні пропозиції», котрі ще більше зміцнять партнерство. Утім, їх реалізація залежить через те, що ніхто не може напевне сказати, як у ЄС далі розвиватиметься ситуація.

Тим часом аналітики в будь-якому разі не говорять про те, що ЄС втрачає лідерство й перетворюється на привілейованого, але молодшого партнера США. Які б не були проблеми, а Європа за потенціалом зрівнялася зі США. Тож кризу в самому союзі вважають хоч і серйозною, але такою, що змусить брюссельських політиків шукати нові імпульси для подальшого розвитку.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Фото АП.

В Іраку жертвами терактів і нападів напередодні стали, щонайменше, 30 осіб. Близько ста одержали поранення. До того ж 2 млн. мешканців столиці через диверсію на міському водопроводі залишилися без води. Висаджено в повітря ще одну поліцейську ділянку.

Поставити запитання Акаєву не так просто

З Бішкека до Москви прибула слідча група Генпрокуратури Киргизії. Слідчі мають намір зустрітися з колишнім президентом Аскаром Акаєвим, який ховається в Підмосков'ї. Генпрокурор Киргизії Азімбек Бекназаров каже, що в прокуратури є запитання з приводу майна Аскара Акаєва і діяльності благодійного фонду, який очолювала його дружина.

Сам Аскар Акаєв ще в суботу заявив, що не зустрічатиметься зі слідчими. У відповідь прокурор Бекназаров пригрозив, що коли він ухилиться від дачі показань, то до колишнього президента «може бути застосовано інші слідчі дії».

■ ФОТОФАКТ

На столичному стадіоні «АТЕК» відбулися заходи з нагоди Всесвітнього дня біженця.

***На знімку:* чотирирічна Єммануель Мізер з Конго залишилася без батька, разом з сестрами нині мешкає в Україні.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На флоті вивчають англійську

У Севастополі в рамках міжнародного проекту «Миротворчий англійський» почав працювати семінар мовознавців 11 країн. До 1 липня на базі міського військово-морського інституту імені П. С. Нахімова обмінюватимуться досвідом викладачі англійської мови Британської ради, заснованої в 1934 році.

Ця міжнародна організація, що представляє Велику Британію в галузі освіти і науки, має представництва в 226 містах 110 країн світу. Патроном ради є королева Єлизавета II, віце-патроном — Принц Уельський. В Україні Британська рада працює з 1992 року і має представництва в Києві, Донецьку, Львові, Одесі, Харкові і Севастополі. Організація допомагає в проведенні освітньої реформи, організовує заняття з вивчення англійської, адмініструє іспити з англійської, сприяє тому, щоб наші громадяни здобували британську кваліфікацію освіти.

У Севастопольському центрі самопідготовки на базі Військово-морського інституту англійську мову вивчають 150 офіцерів українського флоту. Крім того, сім навчальних груп створено і безпосередньо в частинах військово-морського флоту.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

«Вибачаємо і просимо пробачити»

Напередодні відкриття цвинтаря Орлят на Личаківському кладовищі Львова до примирення сусідні народи закликали католицькі єпископи України та Польщі. Відповідне послання підписали глава Української греко-католицької церкви кардинал Любомир Гузар та голова Конференції Єпископату Польщі архієпископ Юзеф Міхалі. У Варшаві вони звернулися до вірних обох церков зі словами: «Ми просимо наших братів і сестер — поляків і українців — вибачення і пробачаємо їм від щирого серця усі їхні провини щодо нас». Наступної неділі послання єпископа щодо примирення буде оголошено також у Львові.

Смертельна спека

В Індії висока температура повітря стала причиною загибелі 250 осіб. Найбільше постраждали мешканці штату Оріса — там стовпчик термометра піднявся до позначки 50 градусів за Цельсієм у тіні. Водночас, за неофіційними даними, кількість жертв досягла 500 чоловік.

■ СВІТ КОРОТКО

БЕЛЬГІЯ

Сльозоточивим газом по мітингу

Поліцейським довелося сльозоточивим газом розігнати мітинг біля посольства Демократичної республіки Конго в Брюсселі. Застосовувати силу до мітингувальників почали після того, як ті стали бити автомобілі та вікна в сусідній з посольством перукарні. Акцію протесту влаштувала одна з партій, опозиційних перехідному уряду Конго.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Донори з'їжджаються до Лондона

Учора в Лондоні відкрилася триденна конференція представників країн—донорів Афганістану. Захід проходить напередодні зустрічі глав зовнішньополітичних відомств країн «великої вісімки», яка відбудеться у британській столиці 23 червня. Афганістан раніше вже отримував кошти на відновлення: торік на схожій конференції в Бонні країни-донори зобов'язалися виділити 8,3 мільярда доларів.

ІЗРАЇЛЬ

Таємничий порошок

У міжнародному аеропорту імені Бен-Гуріона під час огляду багажу туриста, котрий прибув із Бразилії, виявили пакет із трьома кілограмами білої сипучої речовини. Представники адміністрації аеропорту запідозрили, що порошок може містити вірус сибірки, а поліція вважає знайдену субстанцію наркотиком. Спецзагін міністерства навколишнього середовища відправив пакет до біологічної лабораторії на аналіз, результати якого стануть відомі через 48 годин.

США

Історичний візит

Уперше після в'єтнамської війни в країну з візитом прибув прем'єр-міністр В'єтнаму Фан Ван Кхай. Протягом тижневого туру глава в'єтнамського уряду намагатиметься заручатися підтримкою Штатів у справі вступу його країни до Світової організації торгівлі. Цей історичний візит також знаменує собою 10-ту річницю відновлення дипломатичних відносин між країнами.

ЛІВАН

Відставка «двомісячного» уряду

Уряд країни вчора подав у відставку відповідно до конституції після того, як новий парламент, вибори до якого завершилися в неділю, розпочав виконання своїх обов'язків. Уряд Наджиба Мекаті проіснував лише два місяці.

ЄС

Гімн «омолодили»

У Раді Європи представлено нову версію гімну співтовариства у стилі хіп-хоп, записану симфонічним оркестром німецького регіонального телебачення в Баден-Бадені. Компакт-диск під назвою «Варіації» надійшов у продаж до початку роботи сесії Парламентської асамблеї в Страсбурзі. На ньому зібрано записи гімну в стилях хіп-хоп, техно і джаз, а також його класичні версії для фортепіано та органу.

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про звернення учасників Всеукраїнської акції ветеранів війни «Разом ми — сила»

Верховна Рада України розглянула звернення учасників Всеукраїнської акції ветеранів війни «Разом ми — сила», ініційованої Українською Спілкою ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) і поділяє стурбованість ветеранської громадськості недостатнім рівнем соціальної підтримки і матеріального забезпечення ветеранів, учасників бойових дій, воїнів-інтернаціоналістів, сімей загиблих військовослужбовців. З ліквідацією Державного комітету України у справах ветеранів виникли певні труднощі у формуванні, реалізації та правовому забезпеченні державної політики у сфері соціального захисту ветеранів.

Верховна Рада України **постановляє:**

1. З метою забезпечення системного і комплексного підходу до вирішення питань соціального захисту ветеранів війни, воїнів-інтернаціоналістів, членів їхніх сімей, а також підготовки пропозицій щодо законодавчого врегулювання цих питань утворити при Верховній Раді України дорадчий орган — Громадську раду ветеранів.

Установити, що Положення про Громадську раду ветеранів та її персональний склад затверджується Головою Верховної Ради України.

2. Комітетам Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, з питань національної безпеки і оборони подати до 1 вересня 2005 року на розгляд Верховної Ради України проект Положення про Громадську раду ветеранів та пропозиції щодо її персонального складу.

3. Комітетам Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, національної безпеки і оборони та з питань бюджету підготувати законодавчі пропозиції стосовно посилення соціального захисту ветеранів війни, воїнів-інтернаціоналістів, членів їхніх сімей для розгляду на восьмій сесії Верховної Ради України четвертого скликання.

4. Звернутися до Президента України і Кабінету Міністрів України з пропозицією переглянути рішення про ліквідацію Державного комітету України у справах ветеранів і відновити його у системі центральних органів виконавчої влади.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 14 червня 2005 року.
№ 2644-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про календарний план проведення восьмої сесії Верховної Ради України четвертого скликання

Верховна Рада України **постановляє:**

Календарний план проведення восьмої сесії Верховної Ради України четвертого скликання затвердити.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 червня 2005 року.
№2650-IV.

Календарний план нової сесії

Згідно із затвердженою Постановою Верховної Ради України про календарний план проведення восьмої сесії парламенту четвертого скликання відкриття сесії відбудеться у вівіторок, 6 вересня ц. р., а закриття — 13 січня 2006 року. Впродовж восьмої сесії десять тижнів триватимуть пленарні засідання Верховної Ради, п'ять тижнів народні депутати працюватимуть у комітетах, фракціях і групах, чотири тижні — у виборчих округах. Відбудеться також п'ять днів уряду — 13 вересня, 11 жовтня, 8 листопада, 13 грудня і 10 січня.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ратифікувати Конвенцію про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення, підписану від імені України 24 лютого 1999 року в м. Нью-Йорк.

2. Кабінету Міністрів України вжити заходів для одержання Україною міжнародної фінансової та технічної допомоги, необхідної для повного знищення усіх запасів протипіхотних мін, розміщених на її території.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
18 травня 2005 року.
№ 2566-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну листами) між Урядом України та Урядом Швейцарської Конфедерації стосовно внесення поправок до Угоди про фінансову допомогу для проекту реабілітації гідроенергетики та системного контролю

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду (у формі обміну листами) між Урядом України та Урядом Швейцарської Конфедерації стосовно внесення поправок до Угоди про фінансову допомогу для проекту реабілітації гідроенергетики та системного контролю ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2618-IV.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів: народного депутата України Бартківа В. П.:

Глеби Михайла Андрійовича (номер посвідчення 281/ 11),
Шпака Павла Миколайовича (номер посвідчення 281/37),
Марчука Василя Васильовича (номер посвідчення 281/ 41);
народного депутата України Тягнибока О. Я.:
Холявки Віталія Ярославовича (номер посвідчення 120/34).

Управління кадрів.

Адмінреформа — це знищення села

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії України

Українське село, справедливо назване колискою нашої нації, знову перед небезпекою згубних експериментів. Через оголошення деяких населених пунктів неперспективними свого часу зникло багато історичних поселень, малих і середніх сіл. Уже в нові часи ці злочинні експерименти було продовжено. Земельна реформа, закриття лікарень, шкіл, бібліотек, клубів, ліквідація колективних господарств, ліквідація автобусних маршрутів породили безробіття, деморалізацію, роз'єднання сільських громад, тяжкі демографічні наслідки. Зупинено механізацію трудомістких процесів, впровадження нових технологій, натомість селян змушують повертатися до прадідівських методів господарювання. Тваринництво як великотоварну конкурентоспроможну галузь знищено. Людям стали недоступними звичайні побутові послуги, книга, медична допомога, сільська торгівля занепала. Попередній режим, по суті, вів до знищення села.

На жаль, розорення села і сільських громад планується і нині. Задумана адміністративно-територіальна реформа сліпо наслідує західні підходи до організації устрою місцевої влади і не враховує ні особливості поселенської мережі, ні українські традиції, ні уроки недалекого минулого, коли експерименти з укрупненням господарств і сільських рад тільки погіршували життя селянина. Для таких змін немає ні економічних, ні фінансових, ні соціальних умов.

Сільські бюджети бідні, в основному дотаційні, і сподіватися в умовах розвалу економіки на їхнє швидке наповнення — недозволена ілюзія. Навряд чи можна здійснити плановане інвестування села, якщо навіть у більш-менш благополучні галузі держава не здатна залучати серйозні інвестиції, зокрема внутрішні. Віддаляти від села медичні, освітні, культурні заклади більш ніж безвідповідально.

Фракція соціалістів, яка свого часу була ініціатором закону про пріоритетний розвиток села, багато зробила для збереження сільської освітньої мережі, усвідомлюючи відповідальність перед народом і майбутнім України, вважає передчасними і непідготовленими нові адміністративно-територіальні експерименти. За руйнуванням уклади села неминуче постануть невідворотні економічні, моральні, соціальні, демографічні наслідки, його занепад.

Соціалісти, будучи складовою частиною урядової коаліції, пропонують зупинити ці експерименти над селом і селянами, здійснити реальні заходи з виведення сільської економіки та інфраструктури зі ступору, в який його кинула нерозумна політика попередньої влади, і тільки на цій основі з урахуванням наших традицій і можливостей здійснювати реформу адміністративно-територіального устрою. Реформи повинні не добивати село, а піднімати його, стимулювати його розвиток, дати селянинові вільно працювати, нагодувати державу, користуватися багатствами і надбаннями сучасної цивілізації, відродити у нього впевненість у завтрашньому дні.

Олександр МОРОЗ,
керівник фракції СПУ.

Земля турботу любить

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Голова підкомітету народний депутат Сергій Терещук зустрівся на Черкащині з аграрною делегацією Сербії та Чорногорії, котра брала участь у роботі київського «міні-Давосу».

Керівники двох науково-виробничих закладів та вчені, серед яких селекціонери із світовим ім'ям академік Драган Шкорич та професор Лазар Ковач, ознайомилися із здійсненням спільної українсько-сербської аграрної програми. Обидві сторони залишилися задоволеними впровадженням новітніх гібридів соняшнику, кукурудзи, сої, буряків селекції Інституту рільництва і овочівництва з сербського міста Новий Сад. Новозбудоване підприємство з кондиціювання гібридів насіння соняшнику у селі Білозір'я Черкаського району — ще один крок у розвитку взаємовигідних відносин між Україною, Сербією та Чорногорією.

На знімку: народний депутат України, член Комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин Сергій Терещук з директором Інституту рільництва і овочівництва Мирославом Малешевичем.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Фото автора.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) абзац перший частини першої статті 185^{10} після слів «пов'язаних з охороною державного кордону» доповнити словами «чи суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні»;

2) у статті 255:

у пункті 1 частини першої в абзаці «органів Державної прикордонної служби України (статті 85, 185^{10}, 191, частина перша статті 203, статті 204—206^{1})» слово і цифри «статті 85» замінити словами і цифрами «частини друга, четверта і п'ята статті 85, статті»;

у пункті 16 частини другої слово і цифри «(статті 121^{1}, 195)» замінити словами і цифрами «(частини перша і третя статті 85, статті 121^{1}, 195)».

2. У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303; 1993 р., № 11, ст. 83; 1998 р., № 26, ст. 149; 1999 р., № 4, ст. 35; 2001 р., № 14, ст. 72; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247, № 45, ст. 357):

1) абзац четвертий частини першої статті 5 після слів «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону» доповнити словами «оперативно-розшуковими підрозділами відповідно спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону та його територіальних органів»;

2) у статті 9^{1}:

у частині другій слова «Головою Державного комітету у справах охорони державного кордону України» замінити словами «територіальних органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону, Головою Державної прикордонної служби України»;

у частині третій слова «Головою Державного комітету у справах охорони державного кордону України» замінити словами «Головою Державної прикордонної служби України».

3. У частині першій статті 24 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 29, ст. 233) слова «Голова Державного комітету у справах охорони державного кордону України» замінити словами «Голова Державної прикордонної служби України».

4. У частині десятій статті 7, частинах другій і третій статті 8 та абзаці першому пункту 3 частини першої статті 12 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238; 2000 р., № 14—15—16, ст. 121, № 43, ст. 363; 2001 р., № 2—3, ст. 10; 2002 р., № 12—13, ст. 92; 2003 р., № 10—11, ст. 86, № 26, ст. 195, № 30, ст. 243; 2004 р., № 17—18, ст. 250; 2005 р., № 7—8, ст. 162, № 17, № 18—19, ст. 267) слова «Прикордонні війська України» в усіх відмінках замінити словами «Державна прикордонна служба України» у відповідному відмінку.

5. У Законі України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180):

1) абзац шостий частини третьої статті 4 викласти в такій редакції:

«спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах охорони державного кордону»;

2) у частині п'ятій статті 5 слова «Державний комітет у справах охорони державного кордону України, регіональні органи управління та органи охорони державного кордону Прикордонних військ України» замінити словами «Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах охорони державного кордону, територіальні органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону та органи охорони державного кордону»;

3) у статті 7:

у частині третій слова «Державного комітету у справах охорони державного кордону України» замінити словами «Державної прикордонної служби України»;

у частині шостій слова «у регіонах, де дисльоковано підрозділи Прикордонних військ України, Управління державної охорони — їх командири, керівники» замінити словами «у регіонах, де дисльоковано органи охорони державного кордону, підрозділи Управління державної охорони України, — їх керівники».

6. У частині четвертій статті 7 Закону України «Про карантин рослин» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 28, ст. 212) слова «Державним комітетом у справах охорони державного кордону України» замінити словами «Державною прикордонною службою України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2600-IV.

Юрій КРУК: «Партіям потрібні мажоритарники»

— Є такий вислів: «Ця людина зробила себе сама». І він до вас дуже підходить. Важко доводилося пробивати собі дорогу?

— Змалечку мріяв про море. Народився і виріс у Херсоні, наш дім був розташований за 150 метрів від Дніпра і за 100 — від порту. Тож усе моє дитинство пройшло на воді, й іншого шляху для себе не уявляв. Як і старший брат, вирішив пов'язати свою долю з морем. Не скажу, що мені давалося все занадто тяжко чи легко. Для мене головне: досягати чогось тільки власною працею.

— Який досвід дало вам море?

— Це була прекрасна школа життя. Спочатку виходив у море на невеликих рибальських шхунах, як кажуть в Одесі: «Шаланды, полные кефали...». Згодом — механіком уже на великих суднах і так далі... Мені пощастило, що зустрів на життєвому шляху багато чудових людей і керівників.

— Як запеклий моряк опинився у морі великої політики?

— Як керівникові річково-морської галузі країни, постійно доводилося «проштовхувати» безліч питань на найвищому рівні — уряду, президента. Але багато проблем потребували законодавчого врегулювання. Уже тоді у декого виникали наміри частину флоту продати, частину — списати. Треба було якось цьому протистояти. Мене висунули в депутати від Придунайського регіону — це міста Ізмаїл, Рені, Кілія, Вилкове, де визначальну роль у політиці відіграє Українське дунайське пароплавство. На той час воно зазнавало значних збитків у зв'язку з війною в Югославії, введенням ембарго. А 70 відсотків людей придунайського регіону працюють саме в морегосподарському комплексі.

— Що ж вам удалося «пробити» за три скликання роботи в парламенті?

— На щастя, маю у Верховній Раді багато однодумців. І одним із найбільших успіхів своїх, як народного депутата, і всього депутатського корпусу вважаю прийняття низки законів, завдяки яким вдалося зберегти Українське дунайське пароплавство як державне підприємство, що донині продовжує нарощувати свою міць, будувати флот. Головним завданням усі 11 років своєї депутатської діяльності вважав і вважаю потребу утримувати цей форпост України на Дунаї.

— Проте ваше послідовне відстоювання інтересів придунайського регіону та Дунайського пароплавства також нагадує таке явище, як парламентський лобізм...

— Саме слово «лобізм» мені не до вподоби. Воно має якийсь негативний комерційний відтінок. Хоча якщо лобізмом можна назвати вміння переконувати, відстоювати інтереси певної галузі, то це я справді роблю.

— Нині дедалі частіше говорять про можливість акціонувати Українське дунайське пароплавство, як це свого часу сталося з Укррічфлотом на Дніпрі.

— Справді, багато хто нині каже: навіщо вам брати гроші з бюджету? Будь ласка, акціонуйтеся, будуйте порти і розвивайтеся. Але Дунайське пароплавство без державної підтримки сьогодні загине. Потроху почне відходити на бік, і ми його зрештою втратимо, як втратили величезний Чорноморський флот. І тоді більше не зможемо назвати себе великою морською державою й інтегруватися в Європу на рівних з іншими державами. А у Придунав'ї реальна євроінтеграція вже є.

— А як же ринкова економіка, прагнення нашої країни отримати відповідний статус?

— Звичайно, ми повинні цього прагнути і врешті-врешт прийдемо, але не сьогодні. Є декілька причин. По-перше, акціонований 12 років тому Укррічфлот — у Києві, в регіоні, де не дуже помітно скорочення близько тисячі робочих місць. А якщо у Придунав'ї на вулиці опиняться дві-три тисячі чоловік, відбудеться соціальний вибух. По-друге, Дунайське пароплавство зазнало збитків не зі своєї вини. За останніми даними, внаслідок бойових дій у Югославії Україна втратила 600 млн. доларів. І, на жаль, ніхто не компенсує, як обіцяли, ці втрати. Тому українська держава має підтримати Дунайське пароплавство. Можливо, через 7—10 років його акціонування вже не позначиться на соціальних проблемах регіону і таки відбудеться. Але говорити про це сьогодні — зарано.

— Дотепер ви, як депутат-мажоритарник, виступали проти пропорційної системи виборів. Але наступні парламентські вибори все-таки будуть суто партійними. Як це вплине на новий парламент?

— Я й сьогодні не впевнений, що пропорційна система принесе очікувані результати. На мій погляд, Україна ще не дозріла до пропорційної виборчої системи, і варто було хоча б іще на один термін зберегти змішану систему. Я голосував проти цього законопроекту, але закон уже прийнято, своє слово сказала й конституційна реформа. Здавалося б, можна вже не звертати увагу на свій виборчий округ і більше дивитися в бік політичних партій. Однак продовжую проводити у своєму окрузі зустрічі, приймати людей. Навіть якщо пройду до наступного парламенту за партійним списком, не зможу бути відірваним від придунайського регіону. І надалі, як ви кажете, лобіюватиму інтереси цього регіону.

— Але чи потрібні партіям мажоритарники?

— Звісно, потрібні. Зараз у парламенті вже називають ціни, за якими нібито пропонують місця у партійних списках. Але навіть внесений мільйон «піде у пісок», якщо у партійних лавах не буде авторитетних особистостей, які вміють відстоювати інтереси людей. Бо наступного разу виборці просто не проголосують за цю партію. А депутати-мажоритарники, добре відомі в регіонах своїми справами, котрі послідовно «лобіюють» інтереси виборців, лише додадуть партіям авторитету. Адже сьогодні люди голосують не так за партію, як за особистостей. І оцінюють передусім не красиві лозунги, а реальні справи.

Розмовляла
Юліана ШЕВЧУК.

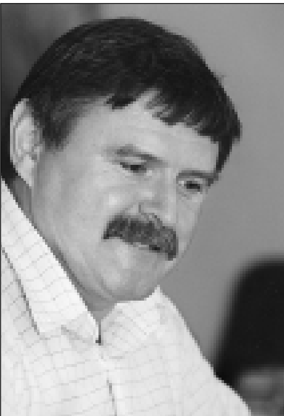
■ ХТО Є ХТО

Із досьє «Голосу України»

Біографічний літопис народного депутата України трьох останніх скликань **Юрія КРУКА** розлогий як море і ріки, яким він присвятив усе своє життя. До депутатства в його трудовому активі — і служба на ракетних кораблях у Тихому та Атлантичному океанах, і керівництво Іллічівським рибзаводом та рибпортом, і праця на державних посадах: від заступника глави Одеської облдержадміністрації до заступника міністра транспорту України — директора Держдепартаменту морського і річкового транспорту. У парламенті незмінно працює у транспортному комітеті, нині входить до фракції БЮТ. Юрій Борисович — батько чотирьох синів та дідусь 12 онуків.

Сєверодонецький «Азот»
не тільки вижив, а й набирає обертів

ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» — одне із найбільших хімічних підприємств України, що володіє монопольним правом на виготовлення таких продуктів, як метанол, оцтова кислота, вінілацетат тощо. «Азот» майже 75 відсотків всього обсягу продукції відправляє на зовнішній ринок. Це насамперед карбамід і аміак.

Сєверодонецькі хіміки, які перебороли економічну кризу, впевнено набирають обертів. Особливо важким був 2000-й, але падіння уникли завдяки стратегії, яку розробила молода команда керівників підприємства.

— Ми тоді зрозуміли дві головні речі, — розповіде голова правління ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» **Валентин КАЗАКОВ (на знімку)**. — Або ми «сідаємо» на дешеву сировину (природний газ становить тут 80 відсотків усієї сировини), або гарантовано збуваємо продукцію за максимальними цінами. Пробували залучити до співробітництва «Газпром», ТНК, інших виробників, зверталися до банків, однак на той час перспектива нашого підприємства нікого не зацікавила. Тоді зайнялися пошуком інвестора. Щоб реалізовувати всю свою продукцію, має бути світовий трейдер, який піклувався б не тільки про свою кишеню, а й про підприємство, його людей. Ми знайшли такого інвестора.

Варто згадати і 2001 рік, коли «Азот» увійшов у процедуру банкрутства, що деякою мірою стряхнув колектив. Санація, можна сказати, почала його нову історію. Довелося відірвати значну частину непрофільних підрозділів. Ускладнювало і те, що зношеність основних фондів становила більш як 80 відсотків. Йшла мова вже про техногенну і екологічну катастрофи. За планом санації підприємство розділилося на два основні виробництва — ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» і ЗАТ «Поліетилен». З першим — начебто все зрозуміло, а з другим — складніше, оскільки виникла проблема сировини.

Подальшу перспективу «Азоту» його керівник тісно зв'язує з політикою нового уряду.

— Для хімічної промисловості загалом потрібні чіткі правила роботи, — каже Валентин Васильович. —Уряд повинен мати збалансовану політику стосовно тарифів на сировину і залізничні перевезення, інакше у нас буде зовсім нерадісна перспектива. Сьогодні підприємство має інвестиційну привабливість, на нього звертають увагу ті структури, що у важку хвилину відмовилися простягнути нам руку допомоги. Щоправда, інтерес буває різним. Скажімо, деякі люди сьогодні сумніваються в законності акціонування підприємства. Але ми готові відстоювати свої позиції, тому що від цього залежить майбутнє не тільки заводу, а й всього міста.

Алла АНТИПОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 113 (3613)

В Європі давно вже додумалися до так званого принципу допоміжності

Я підрахував: у нашій Миколаївській області замість 19 районів, відповідно до законопроекту, має залишитися 6

Партія знову посилає Давидова?

Необхідність адміністративно-територіальної реформи назрівала давно, і декларований нині принцип децентралізації влади з паралельним розширенням місцевого самоврядування навряд чи хто-небудь стане заперечувати. Звичайно, за наявності економічної і фінансової бази, інфраструктури і кадрового забезпечення, достатніх для реалізації нових повноважень органів місцевого самоврядування. Крім того, варто диференціювати обсяг цих повноважень, нині однаковий для обласної ради і сільради, що реально складається з голови і печатки.

По суті, нам немає потреби винаходити велосипеда: в Європі давно вже додумалися до так званого принципу допоміжності, відповідно до якого там, де це можливо, прийняття рішень переноситься на органи влади, що в безпосередній близькості до окремих громадян. Разом з ним працює інший правовий орієнтир — принцип субсидарності, тобто делегування повноважень і вибір рівня розв'язання тієї чи тієї проблеми.

На практиці все це означає, що тиск місцевої влади знизу активізує центральний уряд, а місцеві органи шукають власні підходи до розв'язання проблем і суперечностей.

При цьому до виняткової компетенції центральної державної влади належать: загальнонаціональне законодавство, зовнішня політика, оборона, митний і тарифний режими, держфінанси, основи кредитно-банківської і страхової системи, загальнонаціональна система транспорту і зв'язку, забезпечення рівності громадян у здійсненні конституційних прав і обов'язків.

Культура, освіта, охорона здоров'я, суспільний порядок і муніципальний бюджет — у компетенції місцевої влади.

Головну роль у врегулюванні взаємин центру і регіонів відіграє цілеспрямована фінансова і податкова політика. Це може бути принцип фінансової автономії регіонів у поєднанні з відносним згладжуванням (субсидії «бідним» регіонам, аби дотягнути їх середньодушні доходи до 90—95 відсотків середнього показника по країні). При цьому центр і регіони фінансово незалежні один від одного і самі фінансують виконання завдань свого рівня. Відповідно до цих «рівневих» функцій доходи розподіляються між центром і регіонами так: надходження від прибуткового податку і податку з корпорацій — порівну, частка регіону від податку з обігу визначається загальнонаціональним законодавством. До речі, принципи ці не змінюються з кожним урядом — вони закріплені в Конституції.

Є й інша модель: громадяни «голосують ногами», виїжджаючи з регіонів з більш низькими доходами, а центральна влада, відповідно до зменшення населення регіону, скорочує йому обсяг субсидій з державного бюджету.

Але якій з цих моделей не надавалася б перевага у тій чи тій країні, незмінним залишається одне: регіональна політика акцентується на чинниках, що дають відчутну і довгострокову соціально-економічну вигоду від легалізації регіону. Вигоди ці мають перекривати національно-історичну рефлексію, — в іншому разі перекроювання територій неминуче призведе до виникнення уздовж «ліній крою» зон конфлікту.

Нагадаю також, що адміністративне перекроювання територій без обліку економічних чинників у Росії привело до депресії цілих регіонів: Чукотку, яку було відірвано від Магадана, відомому олігарху-губернатору довелося утримувати мало не на особисті кошти.

Відповідно до популярної сучасної методики, сукупний потенціал регіону обчислюється з восьми окремих потенціалів: трудового, споживчого, інфраструктурного, виробничого, інноваційного, фінансового, інституціонального і природно-ресурсного.

У 1989 році я працював у головному планово-економічному управлінні Миколаївського облвиконкому. Ми склали паспорт області: від наявності фельдшерського пункту в конкретному селі до кількості людей і фактичної водозабезпеченості. І коли з'явилася партійна ініціатива з поділу Баштанського району на два самостійні, ми з цифрами в руках довели, що один з них відразу ж стане депресивним.

Тоді ще не було інституту комунальної власності, без якої реалізація соціальних завдань практично неможлива. Але, створивши соціальний паспорт кожного населеного пункту, ми прорахували бюджет, перспективи, необхідні обсяги капвкладень і економіку підприємств області. І хоча відповідного законодавства не було, уже тоді ми сформулювали основні завдання:

— передати в пряме підпорядкування місцевим радам підприємства й організації, продукцію і послуги яких здебільшого споживають на підвідомчій території. Створити систему матеріально-технічного постачання, яка здатна забезпечити ефективне функціонування всіх об'єктів місцевого господарства;

— радикально перебудувати фінансово-бюджетну систему області на основі нормативного методу фінансування і використання фінансових ресурсів (що стримувалося відсутністю необхідних законодавчих актів);

— розробити принципово нові організаційні основи управління розвитком територій, з винятковим правом місцевих рад визначати структуру управління регіоном, планові витрати на прискорений економічний і соціальний розвиток територій, а також джерела покриття цих витрат.

Передбачалася також кардинальна зміна системи інформації і статистики з наголосом на середньодушні показники.

...Минуло 16 років. Ми живемо в іншій країні, з іншим політичним ладом, економічною системою, законодавством, оподатковуванням, і, що неабияк, іншими засобами комунікації. І ось Всеукраїнські збори представників місцевого самоврядування обговорюють підходи до реформування інститутів влади в Україні, слідом за цим у чотири етапи відбуваються суспільні слухання з представленого урядом законопроекту «Про територіальний устрій України».

На жаль, уважний аналіз запропонованих документів і участь в обговоренні не залишили сумнівів: складне, багатоаспектне завдання намагаються розв'язати наскоком, як у згаданому мною давньому випадку з Баштанським районом.

Підхід абсолютно поверхневий: декларуючи європейський принцип наближення соціальних послуг безпосередньо до громадянина, автори реформи не підкріплюють його жодними об'єктивними розрахунками. Мало того, не визначають у проекті закону, які саме соціальні й публічні послуги буде спущено на рівень району чи громади. (Закон трактує соціальні послуги як комплекс правових, економічних, психологічних, освітніх, медичних, реабілітаційних і інших заходів, які спрямовані на окремі соціальні групи й індивідууми, що знаходяться в складних життєвих обставинах і вимагають сторонньої допомоги, з метою поліпшення чи поновлення їхньої життєдіяльності, соціальної адаптації і повернення до повноцінного життя. Поняття публічна послуга в українському законодавстві поки що немає, але в міжнародному праві так визначають окремі (індивідуалізовані) блага, які надаються органами державної влади та управління громадянам і організаціям, зазвичай, у фізичній формі послуг.

Чому в так званій громаді має бути саме 5 тисяч осіб (і три з половиною тисячі в малозаселеному районі)? Як ці цифри погоджуються з потенційною фінансово-економічною базою, який обсяг бюджетних надходжень планується? Тобто — за рахунок чого, власне, органи місцевого самоврядування зможуть реалізувати свої повноваження, що зросли?

Адміністративно-територіальну реформу у варіанті, який представлено, просто позбавлено концептуального підходу, стратегії: є тільки схема, але ні розрахункового обґрунтування, ні вказівки на методи, терміни і навіть адекватності об'єктивно наявним реаліям немає. Усі ці аспекти потрібно відпрацювати, задіявши широке коло експертів, а не доручати тільки політичним однодумцям «забезпечити підтримку».

Оскільки етап суспільних слухань, у якому я брав участь, відбувався в Одесі, мимоволі згадалося, як ще в 1995 році, коли я був головою Миколаївської облдержадміністрації, на замовлення Кабміну і за співробітництва адміністрацій Криму, Миколаївської, Одеської і Херсонської областей (тобто саме тих, чиї представники зібралися на нинішніх слуханнях в Одесі) Інститут проблем ринку і економіко-екологічних досліджень НАНУ розробив концепцію соціально-економічного розвитку українського Причорномор'я, обґрунтувавши її спільністю економіко-географічного положення, морегосподарської діяльності, спеціалізованого машинобудування і науково-технічної бази, рекреаційних ресурсів і навіть наявністю загальної проблеми — найнижчого в Україні рівня водозабезпечення.

Я наводжу цей приклад не як аргумент на користь укрупнення регіонів, а лише для того, щоб показати, як ще десять років тому над проблемою адміністративно-територіальної реформи думали, відпрацьовували варіанти і підкріплювали їх відповідними економічними розрахунками. А от якими розрахунками підтверджується ідея вилучити ту саму Одесу з Одеської області, і за рахунок чого «залишки» цієї області, які втратили бюджетоутворюючі підприємства, що розташовані в Одесі, забезпечать реалізацію своїх нових широких повноважень, мені незрозуміло. Тим паче що є наочний приклад: у нас на Миколаївщині працює Південно-Українська АЕС — колись одне з основних джерел надходжень в обласний бюджет. Сьогодні принцип її діяльності можна було б визначити так: проблеми — регіону, податки — столиці.

Зараз нам пропонують перетворити Одесу, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків тощо в міста-регіони. (Схоже, історики, що працюють у нашому уряді, небайдужі до давньогрецьких полісів). Дуже зручно для центральної влади: об'єднуєш податкові надходження в могутній потік, а потім розподіляєш субсидії між громадами. Може, це і є принцип субсидарності — по-нашому? Незрозуміло лише, яке це має відношення до розширення місцевого самоврядування, що декларується. Але ж «підуть» з області не тільки великі підприємства, а й об'єкти комунальної власності — ті самі обласні лікарні залишаться в містах-регіонах. А що робити населенню області? Будувати собі нові чи на правах бідних родичів звертатися до новоявлених обласних центрів? Процес дублюється і на рівні районів: у містах-районах залишається і бюджетоутворюючі підприємства, і соціальні об'єкти.

Декларуючи в резолюціях всіх вищеназваних «зборів» верховенство права, наші реформатори якось «відійшли» від чинної Конституції. Переглянувши купу запропонованих матеріалів, я так і не побачив, які статті Конституції автори законопроекту пропонують скорегувати.

Зміна адміністративно-територіального устрою — це цілком прерогатива референдуму, оскільки змінюється диспозиція (стосунки) органів влади і, отже, вносяться зміни до конституційного ладу. Крім того, пропоновані зміни у співвідношенні органів влади зачіпають права і територіальних громад, і окремих громадян. У деяких випадках ці права звужуються, що знов-таки суперечить Конституції України.

Зокрема, ст.143 передбачає, що територіальні громади вирішують питання зміни свого адміністративно-територіального устрою місцевим референдумом, тоді як законопроект «Про територіальний устрій України» намагається передати це право Кабміну, замінивши референдум зборами громади, рішення якого лише «враховується». Насамперед законопроект трактує поняття «громада» (ст.9) як адміністративно-територіальну одиницю, до якої входять жителі одного чи декількох поселень, тоді як, відповідно до Конституції України і Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», «територіальна громада» — це мешканці, об'єднані постійним проживанням у межах села, що є самостійною адміністративно-територіальною одиницею, або добровільне об'єднання жителів декількох сіл, які мають єдиний адміністративний центр.

Як мовиться, відчуйте різницю: відповідно до чинного права, джерелом влади (самоврядування) є об'єднання людей, тоді як автори законопроекту бачать це джерело в територіях. У такий спосіб законопроект зазіхає на конституційне право людей, що об'єдналися в громаду, «самостійно вирішувати питання місцевого значення», які Конституція України (ст.140) і визначає як місцеве самоврядування. Крім того, волевиявлення громадян підміняється рішенням чиновника — і це подається як... розширення самоврядування. Тоді як, знову-таки відповідно до Конституції, втручання органів виконавчої влади в компетенцію органів місцевого самоврядування заборонено. При цьому, ще навіть не зареєструвавши законопроект у Верховній Раді, представники уряду переконують суспільство в тому, що питання майже вирішено, апелюючи «до небувалого кредиту довіри до Президента й уряду». Іншими словами, нас, не запитавши нашої думки, намагаються насильно ощасливити в дусі 1917 року. Тим часом, згідно зі ст. 5 Конституції, «єдиним джерелом влади в Україні є народ», і право змінювати конституційний лад не може бути узурповано державою, його органами і посадовими особами.

До речі, про посадових осіб. Система влади в містах — районах і містах—регіонах чітко не виписана. За контекстом можна зробити висновок, що пропонується щось за аналогією із Севастополем, тобто структура, яка забезпечує жорстке управління органами державної виконавчої влади. Мабуть, в ім'я децентралізації.

Крім співвідношення законопроекту «Про територіальний устрій України» з Конституцією України і Законом «Про місцеве самоврядування в Україні», реформатори не визначилися і з підходами до змін у Бюджетний і Податковий кодекси. Незрозуміло навіть, які податки пропонується закріпити за місцевим самоврядуванням (повторю вищесказане: в Європі це регламентується Конституцією).

* * *

У резолюції Всеукраїнських зборів представників місцевого самоврядування необхідність адміністративно-територіальної реформи обумовлена 13-літнім еволюційним періодом. Мабуть, кращим було б визначення «революційний». І найбільше від цієї «революції» постраждали саме громади. Згадайте: кожне село раніше трималося на монопідприємстві. Наша земельна реформа, так само перерахована, як і пропонований варіант реформи адміністративно-територіальної, під час розпаювання земель і майна ліквідувала ці бюджетоутворюючі підприємства (знову-таки паралель), які мали соціальну сферу і створювали робочі місця для громади. Уже сьогодні у селі зникла велика кількість дитячих закладів, дільничних лікарень, клубів тощо. Будівництвом житла місцева влада не займається, тож про відновлення трудових ресурсів, про демографічне планування годі й казати. Коли я дивлюся дані з нашого соціального паспорта-89 про забезпеченість районів дитсадками, школами, лікувальними закладами, про щорічне введення нових навчальних і ліжко-місць, — ця колись не занадто оптимістична картина здається ненауковою фантастикою. Нічого цього сьогодні немає. Тепер ми залишимо наші громади ще і без районних лікарень та інших соціальних закладів.

А з яких джерел буде взято капвкладення в дороги, суспільний транспорт, зв'язок й іншу інфраструктуру, що поєднує кілька сіл у «п'ятитисячник»? Де розрахунки: у що обійдуться ці капвкладення держбюджету? Скільки потрібно на одні тільки нові штампи, таблички тощо? Скільки загалом коштує адміністративно-територіальна реформа? Чи головне — вступити в бій, а там побачимо?

Я підрахував: у нашій Миколаївській області замість 19 районів, відповідно до законопроекту, має залишитися 6, замість 304 сільських і селищних рад — 82. Тобто, якщо сьогодні одна селищна рада на 3 села, то після реформи буде на 11. Автоматично влада віддаляється від громадянина — за заявленого наближення (принцип допоміжності).

Про готовність цієї низової влади до реформування хто-небудь цікавився? Чи, може, зі столиці і новоявлених полісів двадцятип'ятитисячників завезуть — «піднімати цілину»? Тим паче що і ситуація буде, як у Шолохова: за розгулу криміналітету, бездоріжжя — ще і влада з міліцією в кожному одинадцятому селі. До речі, якщо і знайдуться ментально готові керувати в нових умовах, то знову-таки запитання: як їм працювати в одному з 11 сіл, коли домогосподарство — в іншому? Знову-таки звужується право працювати в органі місцевого самоврядування. Інша справа, якщо громадянин відмовиться від цього права самостійно, на місцевому референдумі.

До розгляду законопроекту «Про територіальний устрій України» у Верховній Раді кожен депутат обов'язково має одержати всі розрахунки, щоб, зустрічаючись з виборцями на селі, мати аргументи для роз'яснення: чому їхнє життя, яке нині важке, значно поліпшиться після скорочення кількості селищних рад і об'єднання декількох сіл у громаду. Може, селяни і повірять, приймуть відповідне рішення на місцевому референдумі. Лише після цього в мене як депутата-мажоритарника буде моральне право проголосувати за цей законопроект.

Микола КРУГЛОВ,
народний депутат України.

* Давидов — персонаж роману М. Шолохова «Піднята цілина», один з «двадцятип'ятитисячників», яких послала партія для «соціальних перетворень», тобто проведення колективізації на селі.

Будинок, якого боїться ЖЕК

Про цей будинок у Нікополі гомонять давно. Хоча сама цегляна будівля мало чим відрізняється від сусідніх. Хіба що крайнім під'їздом, що помітно покосився, та металевими затискачами, котрі вже «в'їлися» у стіни. Начальник державної служби єдиного замовника в місті Анатолій Радивілов, здасться, знає напам'ять тут кожну тріщинку: десятки разів бував і сам, і з комісіями.

— Колись будинок значився серед кращих, — згадує Анатолій Васильович. — Зручне планування, цегляні стіни, високі стелі, міський центр. Мешканці не могли натішитися. А потім виявилося безліч допущених будівельниками недоробок, помилок. Упоратися з ними не можемо дотепер...

ПМК-94 тресту «Дніпросільбуд» побудувала цей будинок 1978 року. І вже під час тривалого його приймання дала про себе знати халтура. До того ж сільські будівельники не врахували особливостей міста. А грунт у Нікополі непростий — слизькі і м'які лісовидні суглинки. За правилами, потрібна була попередня спеціальна підготовка під основу. Але цього не зробили. І 60-квартирний будинок у 1980-му так і був прийнятий в експлуатацію з численними відхиленнями від проекту. З неправильною схемою опалення, без деформаційного шва у монолітній частині фундаментів, з іншими недоліками...

Новосели гадали, що все це тимчасові негаразди. І помилилися...

Уже з 1983 року ЖЕУ було офіційно доручено проводити геодезичне спостереження за осіданням будинку. А ще за рік його вперше обстежували фахівці з Дніпропетровського інституту «Укрремжитлопроект». У 1989 році, після повторної експертизи було рекомендовано виселити мешканців з будинку і провести «замочування» під усім будинком.

У 1990-му одна з комісій у своєму акті зазначала, що насамперед потрібно виконати роботи з унеможливлення підтоплення грунтової основи під будівлею. Але й після того, як було перекладено дворову каналізацію, деформація не припинилася.

У 1992 і 1993 роках науково-виробниче МП «Дана» з Києва після обстеження «п'ятиповерхівки» рекомендує: невідкладно провести капітальний ремонт і реконструкцію будинку. З усієї запропонованої програми лише частково зміцнили бетоном четвертий і споруди бетонні лотки під третім під'їздом. Унаслідок цього будинок став активніше деформуватися і нахилився.

У 2003-му профогляд «невдахи» провели фахівці НДІ будівельних конструкцій із Запоріжжя. І також видали пакет рекомендацій. Як і попередні раніше поради колег, їх виконали лише частково.

Тих, хто і сьогодні обома руками проти розставання з будинком, — половина. Їх, виявляється, у ньому задовольняє все: і житлоплоща, і місце розташування, і екологія. Серед «відказників» переважно люди, які живуть у двох середніх під'їздах, — їх менше чи майже не зачепила деформація будинку. А друга половина продовжує наполягати на своєму.

Ірина Репнікова, мешканка квартири № 3, по своїх трьох кімнатах водить, як по музею. Тільки демонструє не експонати, а вади — тріщини на стінах, грибкові нарости, осідання підлоги. Згадує, що останній ремонт робила в 1996 році. Але тріщини незабаром знову проявилися. Хотіла їх закрити. Навіть нові шпалери придбала. Але клеїти їх відрадили: так ліпше видно, що деформація триває.

— Наполягаємо, щоб відселили, — каже Ірина Степанівна. — Мені потрібно житло для себе і для сина. А цю квартиру я розміняти не зможу. До того ж робити це в аварійному будинку не дозволяється.

Щоправда, з'ясувалося, що в 7-й, 9-й, 12-й квартирах уже нові мешканці, які лише зовсім недавно купили у старих господарів тут житлоплощу. Виходить, купівля-продаж дозволені?

— Цей будинок ніколи офіційно не визнавався аварійним, —наполягає А. Радивілов. — Непридатним для житла було визнано лише його четвертий під'їзд, де 1987 року зробили відбудовний ремонт зі зміцненням стін місцевими стяжками. Звідти мешканців і виселили. А дехто вважає, що аварійним визнали весь будинок.

Суперечка про це «визнання» триває роками і не закінчена досі. В Олександри Морозової, мешканки квартири № 19 зібрався цілий архів з документів, актів, листів, газетних вирізок.

Вона з чоловіком і матір'ю вселилася сюди 1986 року, переїхавши після обміну житлом із Запоріжжя. Але вже незабаром, переконавшися, що їм дістався «товар бракований», родина через суд почала вимагати визнання обміну недійсним. Куди лишень не зверталися О. Морозова та її чоловік, інвалід першої групи (вже покійний), зі скаргами і позовами. Доводили, що будинок із самого початку експлуатації був непридатний для нормального проживання.

А у відповідях «на бланках» стверджується, що хоча будинок і було прийнято «неправильним», та офіційно він «нормальний». Правда, в одному з листів, підписаному в 1998 році завюрвідділу міськвиконкому В. Омельченко, були рядки, що «будинок визнано аварійним у 1987 році, а обмін квартири здійснено в 1986-му». Тому вимоги О. Морозової й не можуть бути задоволені. Але того-таки року А. Радивілов, який тоді працював начальником ЖЕУ, наголосив в одному з листів: квартира «не аварійна і придатна для проживання». А «згідно зі статтею 86 ЖК України, п. 4-5, обмін житловими приміщеннями не допускається в аварійному будинку».

— Нині з цим будинком працюють фахівці лабораторії основ і фундаментів Дніпропетровського НДІ будівельного виробництва, — розповідає А. Радивілов. — З ними на цей рік укладено договір. Для досліджень виділено гроші з бюджету. Звважаючи на їх висновки і рекомендації потім прийматимемо рішення.

За його словами, завдяки сьогоднішній стабільній роботі підприємств і передусім такого велета, як завод феросплавів, нікопольська скарбниця «міцніє на очах». Розроблена і виконується «Програма житлово-комунального господарства міста на 2005 рік». Під неї закладено чималі бюджетні кошти. Зокрема і для порятунку будинку на Артема, 24.

— Сьогодні не бачу реального виходу, — коментує ситуацію міський голова Нікополя Сергій Старун. — Поки що змушені діяти в аварійному режимі. Коли відповідна служба на підставі проведеної експертизи надасть нам висновок, тоді й прийматимемо рішення. По кожній квартирі окремо. Щоправда, може з'ясуватися, що дешевше купити нові квартири, ніж ремонтувати цей будинок. А можливо, зможемо його відновити і без відселення мешканців. З новими квартирами в місті складно.

Підприємства вже давно в Нікополі свого житла не будують, передавши весь житлофонд місту. Щорічно за рахунок бюджету здається один житловий будинок. З майже тисячі будинків п'яти і більше поверхів майже 120 зазнають різного ступеня деформації. Переважно це післявоєнні будівлі на проспекті Трубників, вулицях Артема, Лібкнехта. Інженерні мережі, водогони продовжують старіти. У 80-х роках один з аварійних будинків навіть довелося знести...

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ФОТОФАКТ

У одному з житлових будинків Миколаєва дореволюційної побудови півквартири провалилося у підвал. Господар помешкання вибирався з-під уламків стін за допомогою сусідів.

Фото Центру пропаганди ГУ МНС України у Миколаївській області.

Скептицизм стосовно «ядерного ренесансу»

Питання можливого будівництва в Україні нових енергоблоків АЕС має виноситися на загальнонаціональний референдум. Так вважають понад 40 відсотків респондентів, опитаних Центром Разумкова. Спробувати передбачити результати цього гіпотетичного плебісциту можна, врахувавши, що понад 57 відсотків опитаних негативно ставляться до можливого будівництва в Україні 11 нових енергоблоків АЕС до 2030 року. Цікаво, що понад 91 відсоток наших співгромадян не знає, де планується збудувати перші нові енергоблоки АЕС, а понад 84 відсотків вважають, що отримують недостатньо інформації про наміри уряду розбудовувати потужності ядерної енергетики.

Незважаючи на скептицизм пересічних українців, світ нині переживає епоху «ядерного ренесансу», стверджує директор енергетичних програм Центру Разумкова Володимир Саприкін.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Довідка.

Першою АЕС вважається електроенергетична установка, що була підключена до електромереж 27 липня 1954 року в місті Обнінськ (колишній СРСР). У 1970 році у світі вже налічувалося 116 енергоблоків АЕС, у 1980-му —135, у 1990-му — 328. Станом на 2004 рік, на нашій планеті було 440 таких енергоблоків, а ще 24 перебували на стадії спорудження. Лідером за їх кількістю є США — 103, а країни Європейського союзу разом мають 151 ядерний реактор. В Україні експлуатується 15 реакторів, що виробляють майже половину споживаної в державі електроенергії. У країнах ЄС частка ядерної енергетики становить майже 34 відсотки, а середньосвітова — 16 відсотків.

Списки підсумовуються

Якщо моя дружина працювала на роботах, передбачених списком №1, 3 роки і 3 місяці та на роботах, передбачених списком №2, 5 років і 1 місяць, то як їй має нараховуватися пенсія?

Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО.

Чернігівська область.

Відповідно до статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», жінкам, які мають не менш як 15 років загального стажу роботи, у тому числі 7 років і 6 місяців на роботах, передбачених списком № 1, пенсії за віком призначаються після досягнення 45 років.

Жінкам, які мають не менше 20 років стажу роботи, у тому числі не менше 10 років на роботах, передбачених списком № 2, пенсії за віком призначаються після досягнення 50 років.

У вашої дружини пільговий стаж становить: 5 років і 1 місяць — за списком № 2 та 3 роки і 3 місяці — за списком № 1. Тобто немає повного стажу роботи ні за списком № 1, ні за списком № 2. У такому разі пільговий стаж можна підсумувати. При цьому період роботи за списком № 2 не можна зараховувати до роботи за списком № 1, а можна врахувати лише період роботи за списком № 1 до роботи за списком № 2. В результаті всього стажу роботи за списком № 2 — становитиме 8 років і 4 місяці.

У тих випадках, коли працівники не мають повного пільгового стажу роботи за списком № 2, але мають не менше половини такого стажу, пенсії на пільгових умовах призначаються із зменшенням віку на 1 рік за кожні 2 роки 6 місяців такої роботи чоловікам і за кожні 2 роки такої роботи — жінкам. Тобто за наявності 8 років роботи за списком № 2 пенсійний вік для жінок зменшується на 4 роки, і пенсія може бути оформлена при досягненні ними 51 року.

Володимир МАКСИМЧУК, заступник керівника управління апарату Федерації профспілок України з питань соціального захисту.

ВЕТЕРАН

СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 113 (3613)

Сьогодні — День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні

«Бог зберіг нас обох: мене в небі, а вас — на землі, щоб через півстоліття ми зустрілися...»

Знаменитий земляк

Ратний подвиг гармаша Андрія Шаповала із запорізького селища Комиш-Зоря відзначений орденами Слави III ступеня, Вітчизняної війни I ступеня та багатьма медалями. А нещодавно отримав почесну відзнаку Президента України «За мужність».

На дійсну військову службу мого земляка призвали у 1938 році, було йому тоді двадцять років. Служив у окремому артилерійському дивізіоні в Смоленську. Спочатку червоноармієць був навідником, а після закінчення полкової школи молодших командирів керував гарматною обслугою.

Готували артилеристів до боїв із фінами на Карельському перешийку, але з початком Великої Вітчизняної війни частину перекинули на захід. На Березині, під білоруським містом Бобруйськом, було бойове хрещення. Фашисти наступали дуже швидко, й радянським військам довелося відступати на схід. Неможливо забути фронтові дороги Могилівщини та Смоленщини...

...У вересні 1943 року в боях на Курсько-Орловській дузі Шаповала було важко поранено. Додому повернувся інвалідом. Але Андрій Михайлович ніколи не втрачав оптимізму, після війни закінчив бухгалтерські курси, влаштувався на роботу, одружився. Разом з Євдокією Григорівною виховали трьох дітей, а нині бавлять онуків.

Костянтин ПРИЧИНЕНКО.

Куйбишеве Запорізької області.

На знімку автора: в руках ветерана його довоєнне фото.

Перший день війни

Моя служба почалася в 109-му окремому батальйоні зв'язку 17-ї стрілецької дивізії 1939 року. Восени, після дворічної служби, настав час повертатися додому. Але...

На початку червня за бойовою тривогою полк було піднято з Полоцька і направлено на захід (у район Гродна) на навчання. 21 червня наш батальйон розташувався у наметовому таборі, поруч з державним кордоном. У кожного бійця було по 15 холостих набоїв для гвинтівки, навчальні гранати і мішені.

22 червня, на світанку, німці почали артпідготовку. Але вже за півгодини в наш табір увірвалися ворожі мотоциклісти і розсіяним автоматним вогнем зрешетили всі намети. У ці жахливі хвилини бійці ще не вірили, що почалася війна. Адже політруки переконували, що можливі провокації з боку німців. Перші вибухи здавалися випадковими, але потім усі сумніви розвіялися: то була війна на радянській території.

Ранковий туман розсіявся. Літаки ворога лавиною рушили на Білорусію. Незабаром пікіруючі бомбардувальники і винищувачі поливали трасуючими кулями окопи наших бійців. Команди відкривати вогонь по противнику не було. У надісланому зі штабу армії пакеті було сказано: «На провокацію не піддаватися».

Бомби з гуркотом рвалися. У такій ситуації тільки залізна воля командира здатна пустити в хід зброю. І командир зенітного дивізіону, капітан Молчанов, узяв на себе відповідальність — дав залп із зенітних гармат. Ворожий літак, залишаючи за собою хвіст диму, упав на землю. Німецькі льотчики катапультувалися і, спустившись на парашутах, розповіли, що їм було відомо про наказ не стріляти по них. Саме тому вони і покривали нас смертоносним вогнем.

Це було десь опівдні, і в початку воєнних дій уже ніхто не сумнівався. Бійцям роздали бойові патрони і гранати — був наказ окопатися і зайняти оборону. Незабаром з'явилися німці. Вони йшли лавиною на повний зріст, поливаючи кулеметним і автоматним вогнем наші окопи.

Світанок 22 червня 1941 року був трагічним початком Великої Вітчизняної і продовженням Другої світової війни.

Розмежувавши зони обстрілу, бійці зустріли першу, а потім і другу лавини ворожих солдатів. Вогонь змусив німців припасти до землі і чекати підкріплення.

Сонце вже стояло над лісом. Мінометний вогонь знову обрушився на наші окопи. Сили вичерпувалися, боєприпаси кінчалися. Половина батальйону вже загинула. Але ті, кому вдалося вижити, незважаючи на поранення, продовжували чинити опір ворогу.

У другій половині дня німці все ще переслідували змучений, порідлий батальйон. А ми відходили на схід. Місце, де батальйон намагався прорватися крізь вороже кільце, назвали долиною смерті: знову не стало більш як половини бійців.

Командир 17-ї стрілецької дивізії генерал Бацанов наказав полкам окремими загонами відходити на схід у напрямку Слуцька і Калинковичів. Разом з нашим батальйоном генерал Бацанов вийшов до ріки Птич. А у вересні стало відомо, що генерал Бацанов прийняв командування 24-ю стрілецькою дивізією. Так 17-а стрілецька припинила своє існування. Це була дивізія першого формування.

Перший день війни закінчився жорстокими контратаками ворогів, великими втратами з нашого боку, але ми твердо вірили в успіх. А вранці другого дня наша розвідка доповіла, що велика частина ворожих військ кинулася на схід, залишивши навколо нас до батальйону піхоти. Це вселяло впевненість. У нічному бою оточення було прорвано, і війська з'єдналися з головними силами Червоної Армії.

Згадуючи ті далекі часи, розумію, наскільки важким і довгим був перший день війни. Я брав участь в Орловсько-Курській битві й у білоруській операції «Багратіон», у Східно-Пруській і Берлінській операціях. Закінчив війну на Ельбі, де подарував солдатові американської армії Майклу зірочку. Я звив її зі своєї пілотки...

Микола СКВОРЦОВ,
підполковник у відставці.
Київ.

Подвиг чи ні?..

25-го червня 1941 року над моїм селом зав'язався повітряний бій між радянськими і фашистськими літаками. Наш підбитий літак упав у водоймище, а пілота було важко поранено. На щастя, поруч був мій батько, який витяг бійця з води і відніс до клуні, бо хату нашу під час бомбардування було пошкоджено. Поранений пробув у нас дев'ятнадцять діб. Я днями сидів біля нього, подавав воду та їжу, котру готувала моя мама. Але через відсутність медикаментів рани почали гноїтися. Хтось сказав, що в Луцьку відкрили лікарню для поранених. Тож ми переодягли пілота в полотняну сорочку і штани, поклали на підводу, і батько завіз його до міста як свого родича. Насправді ж пілота звали Пономарьов Михайло Ілліч. Він підлікувався і пішов у партизани, а після війни жив і працював у Львові.

Про цей вчинок я писав на ім'я Кучми і Кузьмука, просив надати мені статус учасника бойових дій. Та вони відправляли мої листи до Млинівського райвійськомату, а там на них просто не звертають уваги. Хіба це не був подвиг? Адже якби про пораненого дізналися німці, це коштувало б сім'ї життя.

Геннадій ТРОСТЯНЧУК.
Пекалів
Млинівського району.
Рівненської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Потиск рук через півстоліття

У лютому 1944 року Сталін нарешті погодився з неодноразовими пропозиціями Рузвельта створити на території СРСР американську військово-повітряну базу літаючих фортець (важких бомбардувальників). Така база була створена на Полтавщині, мала кодове найменування «Френтік» і діяла до кінця війни.

У другій половині 1944 року над австрійським містом Лінцем почали з'являтись американські «літаючі фортеці». Цікавив їх танковий завод, який випускав «Тигри». Збиті над Австрією і запроторені до концтабору американці розповіли в'язням Маутхаузена, що літали вони з української Полтави курсом на Англію чи Південну Францію. Скинувши бомби на німецькі військові об'єкти і заправившись на Заході, літаки поверталися в Україну і на зворотному шляху знову бомбардували.

Одного вересневого ранку восьмеро в'язнів концтабору в Лінці, скориставшись тим, що американці бомбили танковий завод, прорвали колючий дріт і побігли до Дунаю. Серед тих утікачів був дев'ятнадцятирічний полтавець Петро, син «ворога народу», розстріляного у 1937 році. Безпритульність привела хлопчика до Херсонської дитячої колонії, а втечею Петро скоротив собі півторарічний термін ув'язнення.

...Коли Петрові було 17, до Полтави вдерлися німці. Хлопець вирішив боротися з фашистською навалою власними силами, проте не розрахував можливості. Саме тому невдовзі і опинився за ґратами. Коли ж втік з-під варти, змінив своє прізвище і разом з ровесником Миколою в січні 1942-го подався в ліс до партизанів.

Невдовзі обидва «народні месники» були схоплені німцями і посаджені до полтавської в'язниці. У травні Петра звільнили і в остарбайтерському потязі повезли на захід. А у Варшаві хлопець зник.

Через день його зняли з військового ешелону, який прямував на схід, і відправили на суднобудівний завод у місті Штеттіні. Та невдовзі Петро знову зник, його зняли жандарми з експресу в Катовіце. Поліцай привів утікача на вугільну шахту і передав лагерфюрерові табору шахтарів-остарбайтерів. Полтавець зв'язав свою долю з польським підпіллям та сприяв утечі з полону двох радянських офіцерів. І за цей подвиг був жорстоко покараний. Після страшних тортур хлопця кинули до в'язниці. Потім були сумнозвісні концтабори Освенцім, Маутхаузен, концтабір при танковому заводі в Лінці і... знову втеча.

На протилежний берег Дунаю Петро вийшов сам. Після переповнених людьми камер, вагонів, бараків така раптова самотність здавалася дивною. Перевівши подих, напівголий Петро побрів густим чагарником уздовж річки. А в цей час місцеве радіо сповістило населення, що з концтабору втекли восьмеро найнебезпечніших злодіїв. Місцеві повинні бути дуже пильними і всіляко сприяти владі у вилові втікачів. Голову спійманого злодія оцінювали у 500 марок.

У гущавині Петро натрапив на цеглину будівлю. Вліз через розбите вікно усередину. Знайшов серед ганчір'я полотняний мішок, прорвав дірки для голови та рук і одягнув, як сорочку. Тепер полотняна блуза надійно захистить від нічної прохолоди. Пожувавши листя та молодої кори, закусивши лісовими кисличками, хлопець забрався в гущавину і там чекав ночі.

Як тільки вереснева ніч спустилася на землю, Петро виліз із схованки і обережно рушив у невідому путь. Перебрів неглибоку канаву, обійшов пагорбок і невдовзі вийшов на вузьку асфальтову дорогу. В цю мить гучно зацокали підбори — наче йшли кілька чоловік. Різке світло кишенькового ліхтарика батогом ударило по очах. Осліплений, Петро кинувся назад до чагарнику, але був збитий з ніг чиєюсь міцного рукою.

Їх було четверо. Молоді австрійці в цивільному, певно, довго чекали на звіра, який, нарешті, сам потрапив у їхню пастку. Замкнувши на Петрових руках наручники, вони повезли його до концтабору. А потім виведуть на табірний майдан, поставлять під шибеницю, і черговий офіцер зачитає перед п'ятьма тисячами вишикуваних в'язнів смертний вирок утікачеві.

...Страшний гуркіт бомб привів Петра до тями. Він зрозумів: полтавські американці знову завітали до Лінца. Вибухова хвиля потрощила есесівську казарму, під уламками опинилося безліч концтабірних охоронців. Того дня вже нікому не було діла до втікача. А 5 травня 1945 року до концтабору в Лінці в'їхали два американських танки.

...У 1994 році в Полтаві відбувалися урочистості з нагоди 50-річчя операції «Френтік». Сивий американець у військовій формі сказав тоді Петрові Івановичу: «Бог зберіг нас обох: мене в небі, а вас — на землі, щоб через півстоліття ми зустрілися на мирній полтавській землі і міцно потиснули один одному руки».

Павло АЙДОНЕЦЬ,
співголова Міжнародного Освенцімського комітету,
колишній політв'язень Освенціма, Маутхаузена, Лінца.

Полтава.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

Свято відбулося

Шосткинщина відзначила 85-ту річницю від дня народження І. Кожедуба. Урочистості відбулися в Шостці, на батьківщині прославленого льотчика — в селі Ображіївка, де ім'я Івана Кожедуба — свято для кожного, де кожен пишається тим, що живе на землі, де народився і виріс уславлений льотчик, тричі Герой Радянського Союзу.

Бойовий, весь життєвий шлях Івана Микитовича — яскравий приклад служіння Вітчизні, любові до Батьківщини. Ще босоногим хлопчиком, бігаючи ображіївськими вулицями, він мріяв про подвиг. Почувши про геройство Чкалова, твердо вирішив стати льотчиком.

Перший свій політ до всесвітньої слави І. Кожедуб здійснив у Шостці, коли, опановуючи в хіміко-технологічному технікумі спеціальність для роботи на оборонному підприємстві, паралельно освоював льотну справу в міському аероклубі.

Потім були армія, Чугуївське авіаційне училище льотчиків і війна.

І. Кожедуб служив інструктором у військовому училищі льотчиків. І весь час мріяв про фронт. І з 1943 року він — у діючій армії: старший льотчик, командир ланки, ескадрильї, заступник командира авіаполку. Воював на Курській дузі, визволяв від фашистів Україну, Білорусію, Прибалтику. Здійснив 330 бойових вильотів, брав участь у 120 повітряних боях, збив 62 ворожі літаки, в т. ч. один реактивний. Був подвиг, і прийшла слава, потім була робота воєначальника і обов'язки депутата СРСР.

Про це прекрасне життя уславленого земляка розповіла експозиція єдиного у своєму роді музею, який було відкрито цього дня в Шостці... Про це говорили учасники мітингу в м. Шостці і ображіївці: міський голова Микола Петрович Нога, голова райдержадміністрації Віктор Михайлович Синьогуб, заступник голови облдержадміністрації Олександр Федорович Лаврик, сільський голова Ображіївки Іван Федорович Осипенко, друг дитинства Кожедуба, Герой Радянського Союзу Петро Семенович Бочек, інші гості.

Пристрасно прозвучали слова виступу народного депутата України О. Гінзбург, яка була автором проекту постанови Верховної Ради України про відзначення 85-річчя від дня народження І. Кожедуба на державному рівні. Тому саме її оточили ображіївці, задавали наболілі для них питання. Звертались, як до своєї, до дуже близької людини: «Ольго Петрівночко, чому?».

А «чому» було багато... Чому така близька шосткинцям постанова була проголосована в Верховній Раді тільки з третього разу? Чому за неї проголосували тільки 255 депутатів? Хіба ім'я прославленого українця Івана Кожедуба не таке близьке серцю кожного депутата, як дороге воно ображіївцям? Чому Кабінет Міністрів, обласна адміністрація не виділили жодної копійки коштів на благоустрій села, на ремонт меморіалу, як це передбачала постанова Верховної Ради України?

У Росії є медаль Івана Кожедуба. А в далекій Екваторіальній Гвінеї ще в 1974 р. поштове відомство випустило 16 марок, присвячених прославленим авіаторам першої і другої світових війн, і на одній із них — портрет нашого тричі Героя. То невже ім'я Кожедуба дорожче африканцям, ніж Україні, де він народився, виріс, високі державні чиновники не знайшли часу, щоб цього дня вклонитися пам'яті великої людини, вклонитися подвигу, який не піде в забуття? То невже це свято на державному рівні? А можливо, не було їх і через те, що до цього часу не розв'язано проблему забезпечення села питною водою і газом. Уже два роки б'ється над розв'язанням цієї проблеми їх народний депутат О. Гінзбург, і її допомоги, підтримки знову просили ображіївці.

У розмову втрутився міський голова Шостки Микола Нога, підкресливши, що завдяки турботі Ольги Петрівни газову лінію вже підведено до села. То цього року можна сподіватися на остаточне розв'язання цієї проблеми: «Давно знаю Ольгу Петрівну. Доводиться разом вирішувати спільні справи і знаю, що слово своє вона тримає».

До вечора святкували і Шостка, і Ображіївка. Були концерт, спортивні змагання, салют. Люди спілкувалися, плакали і веселилися. Та все ж гіркота була: ми мусимо створити підгрунтя, яке народить нам героїв, котрі, як Іван Микитович Кожедуб, у тяжкі години стали на захист своєї Батьківщини.

Олексій ГЛУЩЕНКО,
учасник Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці, почесний громадянин м. Конотоп.

Листи Перемоги

Фронтові солдатські листи-трикутники зберігаються й до сьогодні у більшості родин міст і сіл країни. Кожен день війни мільйони їх, немов білокрилі птахи, випущені з солдатських долонь, летіли до рідних домівок, несучи розповіді про нелегкі фронтові будні.

Нещодавно я познайомився з сином фронтовика, який загинув у березні 1945 року в Померанії. Іван Малюх востаннє бачив батька п'ятирічним хлопчиськом. А листи з фронту стали для нього безцінною родинною реліквією. Тепер, коли ми вже відзначили 60 років Перемоги, дуже хочеться знову і знову дякувати тим, хто цю Перемогу здобув.

«Здрастуй, тату. Ось і наблизилася знаменна дата 60-річчя вашої, солдатської і офіцерської, Великої Перемоги. Ціною свого життя ви дали нам майбутнє. А особисто мені ти залишив спогади і 54 фронтових трикутники. 55-м листом стала «похоронка».

Ти загинув у Померанії, в березні 1945 року. Коли ти йшов на війну, мені виповнилося п'ять. І впродовж усього життя я чітко пам'ятаю риси твого обличчя, твою невисоку, кремезну поставу. Залишились у пам'яті твої стримані ласки та скромні ласощі, якими ти нас пригощав. А ще — ніжні й турботливі рядки до нашої мами».

Батько, Олександр Іванович Малюх, брав участь у боях на лінії Маннергейма під час фінської кампанії. Восени 1943 року, після звільнення Сумщини від фашистської окупації, був мобілізований у Червону Армію і у складі мінометної роти 303-го стрілецького полку розпочав свій останній бойовий похід.

У листах він розповідав про тяжкі бої, загибель фронтових друзів, свої поранення. Разом з ним ми раділи повідомленням про присвоєння чергового звання — молодшого сержанта, отриманій Подяці Верховного Головнокомандувача, нагородженню медаллю «За відвагу», Орденами Слави III та II ступенів.

А ще... Кожен лист з фронту немовби наближав мить Перемоги, про що свідчили назви визволених населених пунктів, про які писав батько. Північ України, Центральна частина Білорусії, Польща і, нарешті, міста Східної Пруссії, де вели тяжкі бої частини 2-го Білоруського фронту.

Сини фронтовика —
Іван та Петро МАЛЮХИ.
Чернівці.

А завтра була війна...

■ ДОЛЯ

«Девчонка в гимнастерке
и пилотке
Смотрит пристально
из юности моей».

Ці рядки Тамара Олександрівна Новицька написала про себе. Вона взагалі багато віршує. Називає свої вірші домашніми і рідко кому показує. Відводить душу, коли важко на серці, часто обміноється віршованими рядками з сином. Йому зуміла передати не тільки любов до слова, а й до воєнної тематики. Олексій Новицький — журналіст, видав кілька книжок, живе у Брянську — рідних краях матері.

У травні цього року Тамара Олександрівна вперше за багато років не поїхала на Брянщину — вік і болячки не дали. Поїхав чоловік, також фронтовик. Не могла дочекатися, коли він повернеться і розповість, що там і як, хто ще живий, а кого належить пом'янути. Вона й досі, якщо можна так сказати, живе на дві батьківщини. Народилася у Харкові, але батьки рано померли. Виховувала її бабуся, котра забрала дівчинку до себе в Росію. Бідно жили. Згадує, що чергу за хлібом займали звечора. За ситцем також треба було вистояти у черзі. У Юлії Друніної є такі рядки: «Кофточки, блестящие от глажки, шапочки, чиненные не раз...» Це про неї, її ровесниць. І все-таки вона з великим теплом згадує дитинство, піонерські табори, походи, спартакіади... Мріяла про небо, вчилася в аероклубі, але лікарі почули шуми в серці. Плакала, та, на щастя, у Тамари було ще одне захоплення: книжки. Любила читати Жюля Верна, Джека Лондона, Чехова, Пушкіна... А ще — Сергія Єсеніна. Тоді він був заборонений, не видавався, то школярі переписували його вірші таємно від учителів. Любов до книжки привела її до Володимирського бібліотечного технікуму. Рік навчалася, а тут — війна...

Разом з ровесницями Тамара штурмувала військкомат з проханням відіслати на фронт і таки добилася свого: направили вчитися у військову школу радистів у Горький. Думала, що після закінчення потрапить на фронт, але її чекала ще Московська спецшкола, яка готувала радистів і шифрувальників для роботи в тилу ворога. Дівчатам видали шифри, радіостанції, зброю і відправили літаком у тил ворога. Приземлилися на партизанському аеродромі у брянських лісах. Тамара стала радисткою партизанської бригади «За владу Рад», її позивні — «Миг». Коли відбувся перший сеанс в ефірі — розплакалася від хвилювання. Все було: бойові операції, жорстокі бомбардування, оточення, втрата бойових товаришів. Цілий взвод угорців перейшов на бік партизанів. Потім в Угорщині було створено товариство брянських партизанів. На їх запрошення Тамара Новицька їздила у Будапешт.

Після визволення Брянщини вона залишилась там працювати. Партизанська столиця Суземка стала їй рідною. Закінчила заочно бібліотечний технікум, вийшла заміж, народила сина. Їй, завідувачці районної бібліотеки, часто доводилося бувати у селах. В одному з них їй розповіли таку історію. Від туберкульозу померла молода жінка, залишивши маленьку доньку на руках бабусі, а та сама немічна. Старенька, відчуваючи, що вік її недовгий, рада була віддати онучку добрим людям. Тамара приїхала додому, а те дитя не йде з голови. Може тому, що сама сиротою зосталася. Розповідає чоловікові про дівчинку раз, вдруге, втретє... Він і каже: «Ти, мабуть, надумала її взяти». Порадилися з сином, який тоді вчився в сьомому класі, а він одразу: «Їдьмо швидше по неї». Так у родині Новицьких з'явилася донька.

Це одна з причин того, що згодом вони переїхали до Тернополя. Тамара Олександрівна хотіла зберегти таємницю удочеріння. Таня стала дорослою, був такий момент, коли сама розповіла все дівчині. Виявилось, що це не є для неї таємницею. Їздила на канікули на Брянщину і там хтось дівчинці розповів. Від тієї правди нічого у стосунках не змінилося. Нині Таня — їхня опора. Живе неподалік батьків. Телефону в неї немає, а коли Тамара Олександрівна має повідомити щось термінове, вивішує на балконі червону одежину — і Таня тут як тут.

Колишня фронтовичка має чимало нагород: орден Вітчизняної війни II ступеня, орден Трудового Червоного Прапора, багато медалей. Але її материнський подвиг — не менший, ніж бойовий і трудовий. Багато років вона працювала завідувачкою бібліотеки. Організувала клуб «Факел», разом з дітьми розшукувала учасників визволення Тернополя від німецько-фашистських загарбників, листувалися з ними, їздили в гості. Діти з таким захопленням, щирістю все робили, що вірить: вони про це не забудуть і в дорослому житті. Хоч і прикро їй: нині рідко запрошують ветеранів у школи. Хіба вони чогось поганого навчали? Якось йшла з магазину, а попереду двоє хлопців і дівчина. Симпатичні, гарно вдягнені, а що не слово, то лайка. Не втрималася, зробила зауваження. Вони примовкли, засоромилися. Вона вважає, що онуки, правнуки не гірші, ніж колись були вони. Інші — так, але не гірші. Винні дорослі, що часто залишають їх наодинці із своїми проблемами. У Тернополі, де багато батьків у пошуках заробітків виїхало за кордон, це особливо актуально.

Болить серце ветерана, що втрачаються спадкоємність поколінь, духовність, пам'ять... Чи то для себе, чи онуків, яких у Тамари Олександрівни четверо, вона підготувала альбом «Печалі й радощі мого життя»: документи, фото, вирізки з газет, вірші... Я гортала його. Надзвичайно цікаво. Якби кожен з нас це робив, ми краще знали б своє родове коріння, більше шанували старше покоління. Якось чоловік запитав її: «Ти думаєш, його хтось колись буде гортати?» Вона особливих ілюзій щодо цього не має. Навряд... І все-таки продовжує свою справу. Готує другий альбом: малюнки, листи, вірші, посвяти, фото онуків. А раптом? Раптом згадають фронтовиків, знову запросять у школи, інститути... І не тільки перед Днем Перемоги. Їх так мало залишилося. Нехай діти знають, що була в біографії країни ота страшна сторінка — війна... І цінують мир.

Є у Тамари Олександрівни ще одна мрія. Вже багато років вона намагається розшукати когось з батькових родичів Новицьких, які жили у Харкові. Вона почала ці пошуки ще перед війною, побачивши у газеті фото харківської дівчинки з таким самим прізвищем. І майже вийшла на родичів, але потім їй сказали, що вони були репресовані. Тамару Олександрівну не полишає надія: а якщо хтось уцілів? Вона вірить у силу преси. Може, справді хтось відгукнеться? Дайте знати редакції.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 113 (3613)

Українські миротворці в Іраку виявили і знешкодили чергову схованку з боєприпасами

Суд постановив депортувати із США 85-річного українця Івана Дем'янюка, якого звинувачують у співпраці з нацистами

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

Продажне здоров'я

У відділ кадрів Київського метрополітену прийшов 29-річний мешканець столиці, який хотів влаштуватися на роботу до служби тунельних споруджень. Йому видали на руки карту для проходження медичного огляду. Терапевт уважно проглянула військовий квиток кандидата на посаду та виявила, що він за станом здоров'я непридатний для проходження стройової служби. У чоловіка було хворе серце. Ескулап заявила, що з такими показниками роботи не отримати і запропонувала вирішити питання... за 100 доларів.

Лікар пішла підписувати карту, а майбутній робітник тунельних споруджень — до відділу боротьби з економічними злочинами Управління охорони Київського метрополітену. Під час передачі грошей жінку взяли «на гарячому».

На карті проходження медичного огляду має стояти два підписи: лікаря-терапевта та головного лікаря. Але хабарниця вирішила, що з обома може впоратися власноруч. Свій поставити — не проблема, а підпис головного лікаря можна й підробити. Попереду ретельне слідство і суд, які доведуть цю справу до логічного завершення.

Зофія ТРЕГУБЕНКО.

У бельгійських аптеках продають набори для евтаназії

У 250 бельгійських аптеках продають набори для проведення евтаназії, **повідомляє Agence France Presse**. Призначені вони для сімейних лікарів, що мають намір допомогти пацієнту вмерти «гарною смертю» удома. Лікар мусить особисто замовляти набір за добу до проведення процедури. Бельгійські доктори не раз реймствували на труднощі проведення евтаназії в домашніх умовах, адже до 40 відсотків тих, хто вибирає «гарну смерть», воліють помирати саме в рідних стінах. Набір вартістю 60 євро покликаний «полегшити» життя і лікарям, і їхнім пацієнтам.

Межа між активною евтаназією і вбивством дуже тонка, тому навколо неї точаться такі запеклі суперечки. Нагадаємо, що 2002 року Бельгія стала другою після Нідерландів країною в Європі, де невиліковно хворі одержали право на добровільну смерть.

Дорогі «пустушки»

На нашому ринку дуже багато пустих ліків, які нічого не лікують

Щоб ти все життя працював на аптеку! Таке можна побажати лише ворогу. На жаль, багато наших співвітчизників одержали цей статус. Недоступність для пересічного українця життєво важливих лікарських препаратів, як і раніше, залишається однією з головних проблем охорони здоров'я. Її намагаються розв'язати на урядовому рівні.

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко поставила перед Кабміном завдання — знизити протягом року ціни на ліки на 15—40 відсотків. Нагадаємо, що, сівши у кабінет головлікаря країни, Микола Поліщук одразу вирушив у рейд аптеками столиці. Метою акції було відстежити вартість тих ліків, ціноутворення яких регулюється урядовими постановами шляхом обмеження торгової надбавки на рівні 35 відсотків від оптової ціни виробника. З'ясувалося, що на більшість ліків «накручується» майже до 50 відсотків (!).

Найбільші фармвиробники країни пообіцяли знизити відпускну ціну на 10 відсотків тієї продукції, на яку буде встановлено держзамовлення. Глобальніший потенціал у вирішенні проблеми зниження цін на ліки знайшла прем'єр. За заявою Тимошенко, сума бюджетних коштів, що витрачаються на закупівлю медпрепаратів, становить 1 млрд. 300 млн. грн. "Якщо закупити ліки за реальними цінами (а не так, як їх закуповували на 40—50 відсотків дорожче), — конкретизувала свої наміри леді Ю, — то ринок одержить дуже потужний сигнал... для всіх інших, що дорожче в нас продати неможливо. Тому ми анулювали ті тендери, на яких ліки закуповувалися на 40 відсотків дорожче, і тепер оголошуємо нові торги».

Наскільки чесно й ефективно вони пройдуть, погодьтеся, багато в чому залежить від людей, які сьогодні біля керма Міноохорони здоров'я. І саме тут, ризикну припустити, можуть виникнути, м'яко кажучи, розбіжності з генеральною лінією уряду. Приміром, фармацевтична компанія «ТОВ «ФАРМА СТАРТ» (яку очолював заступник міністра Віктор Рибчук), як нам стало відомо, спеціалізується на виробництві препаратів-генериків («копій» оригінальних лікарських засобів), ставлення до яких в усьому світі дуже неоднозначне. До того ж тут спостерігається певна закономірність: що нижче економічний рівень країни, то більше на її фармацевтичному ринку представлено «копій» оригінальних препаратів.

Обсяг продажу генеричних ЛЗ у США становить 25 відсотків, Німеччині — 35, Угорщині — 55, Польщі — 61, Росії — 78, Україні — понад 80

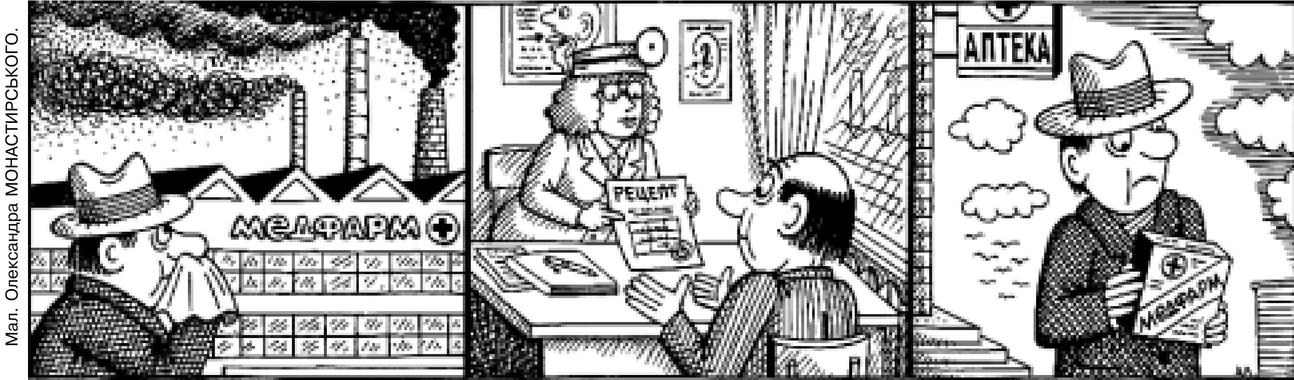
На думку завідувача відділу клінічної фармакології з лабораторією функціональної діагностики Інституту імені М. Д. Стражеска АМН України Олексія Вікторова, передумовами і причинами такої широкої популярності генериків є, по-перше, комерційна зацікавленість виробників, по-друге, успіхи в застосуванні оригінальних препаратів і, по-третє, надія на те, що «копія», може-таки, виявиться не гіршою від оригіналу.

Крім того, як зазначає завідувач кафедри шкірних і венерологічних захворювань АМН ім. О. Богомольця, президент Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів Володимир Коляденко, «нерідко витрати на генерики виявляються значно більшими, ніж вартість оригінального препарату у зв'язку з недостатньою ефективністю або частими побічними ефектами. Мається на увазі лікування побічних ефектів, збільшення терміну госпіталізації, соціальні витрати тощо».

До речі, про це знає Ю. Тимошенко, яка відзначила ту сумну обставину, що «в нас немає сучасних лабораторій біоеквівалентності, які визначають якісний склад ліків. Як можна визначити на око вміст таблетки? На нашому ринку дуже багато пустих ліків, які нічого не лікують».

Як ставиться до цієї проблеми один із заступників міністра охорони здоров'я Віктор Рибчук? На сторінках деяких видань заступник міністра заявляє про свій намір запровадити, приміром, «нульову ставку ПДВ на деякі субстанції і допоміжні речовини», що нібито «дозволить не закладати податок у собівартість ліків». Тоді як у такому разі довести, що це не будуть ті самі «субстанції і допоміжні речовини», котрі потрібні фірмам для виробництва «пустих ліків, які нічого не лікують»? А якщо до цього додати ще один намір «розробити новий закон про держзакупки», то можна уявити, яка приваблива перспектива відкривається для фірм, коли без особливих зусиль, керуючись буквою закону, можна буде обійти сильніших конкурентів?

Вікторія РИЛЬСЬКА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

БЕЗПРИТУЛЬНІ МІЛЬЯРДИ

можуть бути лише у держави

(Початок на 1-й стор.).

З понеділка по п'ятницю говорили про безпритульні мільярди. Звинувачення РАТ «Газпром» у тому, що з підземних газових сховищ фізично зник природний газ, який призначався для транзиту в Європу, знітили одних спостерігачів і збентежили інших. У минулому «Балансі» я назвав ці звинувачення нісенітницею, розуміючи, що йдеться про тривіальний політичний шантаж. Адже озвучувалися обсяги (7,8 млрд. куб. м), які зберігаються як буферні для транспортування на Захід комерційного палива. Можна змінити походження цього газу з українського на російське (що цілком ймовірно і сталося, коли нас звинувачували у несанкціонованих відборах. — **Авт.**), але не вкрасти. Як, зрештою, неможливо ідентифікувати і «національність» палива. Тож, даруйте, дотепер не вірю заявам про зникнення російського газу. А той факт, що дійшло до погроз підняти розцінки на нього до 160 доларів за тисячу кубометрів за наявності міждержавної угоди про умови транзиту до 2013 року (і ще більше десятка угод), як на мене, свідчить лише про незграбність нашої дипломатії у переговорному процесі. Ще невідомо, в який спосіб і за якою ціною нам доведеться росіянам повертати безпритульні мільярди кубометрів газу. Туркменський газ до кінця року, одержуватимемо за старими цінами, однак це не усуне наявного газового дисбалансу, який виправлятимуть коштом споживачів. НАК «Нафтогаз України» та НКРЕ вже заявили про гостру потребу підвищити вартість природного газу на внутрішньому ринку принаймні на 25 відсотків. А заразом — на 20 відсотків і вартість електроенергії. В уряді до такої заяви ставлення неоднозначне. Це спричинить черговий стрибок тарифів на житлово-комунальні послуги, а також ланцюгову реакцію подорожчання товарів продовольчої групи, передусім цукру, хімічної продукції.

Можна не сумніватися, що найменше постраждають найзаможніші та найбагатші верстви населення. Першим допоможуть урядові дотації, а останні навряд чи помітять зростання цін. Удар на себе, як завжди, прийме середній клас українців, який вже становить основу нашого суспільства. Схожий розклад постраждалих можна чекати і на галузевому рівні після незрозумілого тримісячного мораторію на подорожчання ресурсної бази гірничо-металургійного комплексу.

Такі роздуми на тижні перервали парламентські слухання, які довго з'ясовували, на якому рівні нині перебуває енергетична безпека і ефективність державного управління ПЕК? А звіт глави КРУ Миколи Сивульського про роботу за два останні роки монополістів на кшталт «Нафтогазу України» або ДП «Газ України» дав на це цілком вичерпну відповідь: на рівні хатнього плінтуса. Бо захищалися не так суспільні, як приватні, корпоративні, інтереси, про що свідчать збитки держбюджету на 11 мільярдів гривень і низка кримінальних справ, які виникли на ґрунті посередницької діяльності «Росукргазу». Безпритульним мільярдам завжди є місце на корпоративному рівні. Так, середня заробітна плата у газових монополістів значно вища за плінтус.

Президент країни Віктор Ющенко влаштував «розбір польотів» з головами облдержадміністрацій, бо причинно-наслідковий зв'язок між скороченням темпів економічного зростання і виконанням соціальних програм стає виразним, як червнева засмага. На Тернопіллі за підсумками п'яти місяців найбільше в Україні проблем з темпами виробництва (-15,6) — і ось вже лікарів змушують іти в неоплачувані відпустки, а влада шукає безпроцентні кредити для виплати підвищених заробітних плат. Проти підприємств, яких СБУ «покликала» з тіні, білими виводяться навіть негри. Голова СБУ Олександр Турчинов вважає, що внаслідок неправомірного відшкодування ПДВ минулого року базу валового внутрішнього продукту (ВВП) номінально завищили щонайменше на 30 мільярдів гривень. І це схоже на правду, оскільки ще тиждень тому уряд не міг звести балансу з цього виду податку. Це також безпритульні мільярди. Вони завдають суспільству нищівної шкоди навіть не тому, що вкрадені, а тому, що змушують усіх нас жити у віртуальному світі.

Чесно кажучи, я з гордістю думав про свою країну. Бо мало яка інша держава наважилася б провести світовий інвестиційний форум під девізом «Відкрий Україну». Саме тоді, коли «Інвестиційно-металургійний союз» оскаржує рішення Господарського суду столиці про незаконність приватизації активів «Криворіжсталі». Саме тоді, коли в країні так багато безпритульних мільярдів, а інвестицій катастрофічно бракує. Саме тоді, коли підписувати меморандум про гарантії прав власників зголошуються навіть не всі у законодавчому органі влади. Утім, що маємо, те маємо, а чого не маємо, то вже ніяк не продамо.

Сергій ВЛАД.

■ АКТУАЛЬНО

На вулиці Грушевського обговорювали шляхи зміцнення ... ООН

Саме такий пункт став у центрі уваги учасників «круглого столу» в Верховній Раді на тему «За більшої свободи: забезпечення розвитку, безпеки і прав людини. Громадське обговорення доповіді Генерального секретаря ООН». Зрозуміло, що йшлося про різні аспекти доповіді генсека Організації Об'єднаних Націй. Її розкладено по поличках: подолання бідності, позбавлення від страху, свобода жити в гідних людини умовах і власне зміцнення ООН.

Представник управління Верховного комісаріату ООН у справах біженців пан Оулет Гі назвав одну з ключових тез доповіді генсека: у нас не буде безпеки без розвитку і розвитку без безпеки. За його словами, вперше в історії людства виникла можливість покласти край бідності, поширення ВІЛ-СНІДу і малярії. Згідно з доповіддю світові лідери мають виробити новий консенсус (кодекс домовленостей) для запобігання тероризму, розповсюдження смертоносної зброї — це одна з передумов позбавлення людства від страху. Серед низки запропонованих у доповіді заходів для свободи життя в гідних людських умовах — створення демократичного фонду ООН, а зміцнення організації передбачено, зокрема, за рахунок розширення Ради безпеки ООН, реформування секретаріату, який має стати гнучкішим і прозорішим у своїй роботі. З метою напрацювати матеріали для вересневого саміту світових лідерів у Нью-Йорку, ставлення громадян до основних тез доповіді генсека ООН вирішено зініціювати національні дебати. Нинішній «круглий стіл», організований, до речі, Інститутом міжнародних досліджень процесів інтеграції та глобалізації за підтримки представництва ООН в Україні, — одна з ланок цього громадського обговорення. За словами заступника голови Комітету ВР у закордонних справах Сергія Бичкова, який вів засідання, Україна найближчим часом виступить з низкою парламентських ініціатив на ці злободенні теми, звідси і участь у «круглому столі» відомих наших парламентаріїв, дипломатів, зокрема голови парламентського Комітету з питань прав людини та нацменшин Геннадія Удовенка.

Чехія не ідеальний зразок, але гарний приклад

для України на шляху до європейської спільноти. Так самокритично і водночас схвально висловився один із членів делегації Комітету у закордонних справах та з питань оборони і безпеки Сенату Парламенту Чеської Республіки. Ці гості на чолі із заступником голови комітету паном Ростіславом Славотінеком працюють в Україні з понеділка і щойно зустрілися з керівником профільного комітету Верховної Ради України Станіславом Сташевським. Український політик наголосив на зростанні більш як на 40 відсотків товарообороту між Україною і Чеською Республікою, а гості зауважили на політичній складовій. Пан Славотінек наголосив, що його земляки з неослабною увагою стежили за недавніми революційними подіями в Україні, більшість з них, на його думку, вітала зміни у нашій державі, а звідси і підвищена зацікавленість до співпраці на шляху до ЄС.

Анатолій БЕНЬ.

■ СПОРТ

Тріумф «Океану»

Вітрильний спорт. Київ. Шоста регата крейсерських яхт «Кубок Вадима Гетьмана на призи HARES group». 15—20 червня. Змагання, яким інформаційну підтримку традиційно надає «Голос України», закінчилися перемогою екіпажу «Океану» з Києва (капітан Олександр Казнодій). Докладний репортаж наших спеціальних кореспондентів про ці захопливі перегони читайте пізніше.

Перший етап здолали

Футбол. Нідерланди. Чемпіонат світу (U-20). Фінальна частина. Група B. Китай—Панама. 4:1. **Україна—Туреччина.** 2:2 (Алієв, 5, 19 — Озтюрк, 8 (п), 53). Китай — 9 очок, Україна, Туреччина — по 4, Панама —0. Отже, наша команда вийшла до 1/8 фіналу, де сьогодні зустрічається зі збірною Нігерії.

Склад решти пар: США—Італія, Марокко—Японія, Бразилія—Сирія, Китай—Німеччина, Нідерланди—Чилі, Колумбія—Аргентина, Іспанія—Туреччина.

***

Кубок Конфедерацій. Німеччина. **Група A.** Туніс—Німеччина. 0:3. Австралія—Аргентина. 2:4. **Група B.** Греція—Японія. 0:1. Мексика—Бразилія. 1:0.

ПФЛ провела жеребкування

Київ. На позачерговому засіданні бюро ПФЛ провели жеребкування другого Суперкубка України. Господарем поля в цьому матчі, котрий відбудеться 9 липня в Одесі на центральному стадіоні «Чорноморець», стане київське «Динамо». Зустріч розпочнеться о 20.45. У прямому ефірі її транслюватиме телекомпанія «Інтер». Але головним питанням засідання було жеребкування календаря XV чемпіонату України. Згідно з його підсумками перше коло завершує матч «Шахтар» — «Динамо», що відбудеться 6 листопада, а матч-відповідь, відповідно, в останньому турі першості —14 травня.

До речі, вперше за всю історію змагань календар було зверстано на весь чемпіонат. А у зв'язку з чемпіонатом світу—2006 та високими шансами української команди взяти в ньому участь внутрішній чемпіонат закінчиться на місяць раніше. До середини грудня команди проведуть дев'ятнадцять турів, а після зимових канікул — ще одинадцять. Ми неодмінно опублікуємо календар чемпіонату країни—2005/2006.

Тренерські зміни

Київ. «Моє завдання — вдосконалювати якість гри футболістів, зберігаючи при цьому переможні традиції команди», — окреслив поставлені перед ним вимоги керівництва новий тренер київського «Динамо» Леонід Буряк. Відбулося його офіційне представлення. «Я вже сказав гравцям, щоб у міжсезоння вони налаштовувались на серйозну працю, — відзначив фахівець. — Ми боротимемося за повернення титулу чемпіона України, захищатимемо національний Кубок і будемо намагатися успішно виступити в Лізі чемпіонів», — резюмував Леонід Буряк.

Харків. Розповсюджено інформацію про те, що тренером харківського «Металіста» став відомий український фахівець Мирон Маркевич. Подейкують, що його кликали і до Полтави. Але на заманливу пропозицію від «Ворскли» Мирон Богданович відповів відмовою. Учора Маркевич мав підписати офіційну угоду з «Металістом», а сьогодні його збираються представити команді.

Сьогодні свято у дівчат і ... хлопців

Гандбол. Обидві національні збірні України порадували своїх численних прихильників. У столиці жіноча команда (тренер Леонід Ратнер) виграла матч плей-оф у команди Білорусі — 35:28 (перша зустріч — 29:17) і вийшла до фінальної частини чемпіонату світу, яка відбудеться 5—18 грудня в Санкт-Петербурзі (Росія).

Чоловіки в рамках відбору до фінального турніру чемпіонату Європи—2006 в Запоріжжі приймали греків. У першому поєдинку в гостях підопічні Сергія Кушнірюка поступилися — 25:26. А цього разу виграли — 22:21. Отже, загальний рахунок став нічийним. Але путівка до фіналу (відбудеться в січні-лютому) дісталася українцям, котрі забили більше м'ячів у гостях.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру по справі №7/139-29/205 про банкрутство Приватного підприємця Федорової Тетяни Василівни, яка проживає в с. Лопушна Перемишлянського району Львівської області, ідентифікаційний код 2952116889.

Ліквідатором по справі призначено Машевського Володимира Євстаховича, ліцензія серії АБ №116211 від 10.01.2005 р., який проживає за адресою: м. Львів, вул. І. Лукича, 3б/1.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту публікації цього оголошення.

ДГУ «Агентство з питань банкрутства» повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Росава»

Об`єкт продажу: Трьох поверховий Палац культури ВАТ «Росава», загальною площею — 8806 м 2. Введений в експлуатацію 1971 р. Місце розташування — Київська область, м. Біла Церква, вул. Леваневського, 91. Початкова вартість з урахуванням ПДВ — 9 877 357,2 грн. Гарантійний внесок: 493 867,86 грн. з урахуванням ПДВ вноситься на р/р 2600310102828 в КРД АППБ «Аваль», МФО 322904, код ЄДРПОУ 31815954. Організатор продажу: ДГУ «Агентство з питань банкрутства», м. Київ, вул. П. Любченка, 15, каб. 424, тел. 261-15-65. Аукціон проводить Українська міжрегіональна біржа «Відродження», тел. 237-60-83, 237-10-57. Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати за адресою Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, 91, Адмінбудівля: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою. Кінцевий термін прийняття заявок: 18.07.2005 року. Аукціон відбудеться: 22 липня 2005 р. об 11-й годині за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Леваневського, 91, Адмінбудівля. Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься результат публічних торгів, ціна продажу, відомості про переможця аукціону, сума та номер рахунку, на який переможцю потрібно внести кошти. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається переможцю аукціону. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в м. Києві та Київській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Південний електромашинобудівний завод», (код за ЄДРПОУ 00213196) в процедурі санації

Об'єкт продажу: Лот № 1: Корпус цеху № 12 з побутовими приміщеннями (Херсонська обл., м. Н. Каховка, вул. Першотравнева, 35), заг. площа 22066 м кв., початкова ціна продажу 2400000,00 грн. з урахуванням ПДВ, розмір гарантійного внеску 120000, 00 грн., Лот № 2: Приміщення під магазин, розт на 1 поверсі 2-х поверхового будинку (Херсонська обл., м. Н. Каховка, вул. Першотравнева, 24), заг. площа 20,80 м кв., початкова ціна продажу 13700,00 грн. з урахуванням ПДВ, розмір гарантійного внеску 685,00 грн., Лот № 3 Об'єкт незавершеного будівництва — гальванічний цех та корпус ТНП (Херсонська обл., м. Н. Каховка, вул. Першотравнева, 35), заг. площа 19082 кв. м, початкова ціна продажу 2011907,00 грн. з урахуванням ПДВ, розмір гарантійного внеску 100595,35 грн. Лот. № 4 Об'єкт незавершеного будівництва — корпус пересувних електростанцій (ПЕС) (Херсонська обл., м. Н. Каховка, вул. Першотравнева, 35), заг. площа 35001 кв м, початкова ціна продажу 7605800,40 грн. з урахуванням ПДВ, розмір гарантійного внеску 380290,02 грн.

Гарантійні внески вносяться на р/р № 26000008913 в КРД (Ф) АППБ «Аваль» в м. Києві, МФО 322904 код ЄДРПОУ 26252130 Свідоцтво платника ПДВ № 37053660 ІПН 262521326508

Одержувач: Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в місті Києві та Київській області.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в місті Києві та Київській області. Адреса: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, кім. 528, тел. 261-19-97. Відповідальна особа — Федоров І. В. Час прийому: Пн. — Чт. — 10.00—17.00; Пт. — 10.00—15.45.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок 8 (050) 315-74-30, відповідальна особа Лазаренко Сергій Анатолійович. Час для ознайомлення: Пн. — Чт. — з 10.00 до 17.00 години. П'ятниця — з 10.00 до 15.45 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні «22» липня 2005 року.

Дата, час та місце проведення аукціону: аукціон буде проведено «25» липня 2005 р. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, в актовому залі, 5 поверх.

Порядок оформлення результатів продажу:

Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься результат публічних торгів ціна продажу, відомості про переможця аукціону, сума та номер рахунку на який переможцю потрібно внести кошти. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається переможцю аукціону. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, унесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту. Передача об'єкту переможцю аукціону здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договорами купівлі-продажу. Переоформлення прав власності на придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону самостійно за власний рахунок.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) від 17.05.2005 р. Дочірнє підприємство «Будівельне управління №2» Відкритого акціонерного товариства «Горлівськжитлобуд» (вул. Баранова, 6, м. Горлівка, Донецька область, 84617, код ЄДРПОУ 01237551, р/р 2600202445402, МФО 335076 ДОД АППБ «Аваль» м. Горлівка) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором по справі про банкрутство призначено арбітражного керуючого Риґованова Руслана Олександровича (ліцензія арбітражного керуючого серії АВ №116098 від 19.11.2004 р.), адреса: пр. Перемоги, 38, м. Горлівка, Донецька область, 84626.

Тел./факс: 8 (06242) 5-32-19.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) порушено справу №3/56»Б» від 19.05.2005 року «Про банкрутство Селянського фермерського господарства «Хлібороб» (с. Малі Коровинці Чуднівського району Житомирської області), ідент. код 30103051, р/р 2600052769, МФО 311528 Чуднівського відділення АППБ «Аваль».

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сушкова Віктора Васильовича, що проживає: м. Житомир, вул. Офіцерська, 12, кв. 29 (ліцензія АА №783127 від 28.04.2004 року).

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу №7/139-29/205 про банкрутство Акціонерного товариства закритого типу «Глинянське ремонтно-транспортне підприємство», яке знаходиться в м. Глиняни Золочівського району Львівської області, п/р №26003360807001 в АК АПБ «Україна», МФО 325075.

Розпорядником майна по справі призначено Романка Володимира Рудольфовича, ліцензія серії АА №484208 від 03.02.2003 р., який проживає за адресою: м. Золочів, вул. Садова, буд. 4, кв. 51.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту публікації цього оголошення.

Додаток
до рішення Національної ради
02.06.2005 №308

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення оголошує конкурс на отримання ліцензії на телерадіомовлення (користування каналами мовлення) з використанням вільних каналів та частот

№ п/п	Область	Населений пункт	Конкурсні умови: Канал	Потужність, кВт	Обсяг мовлення, год/добу	Максимальний грошовий (ліцензійний) збір, грн
1	Миколаївська	Миколаїв	37*	1	24	92634-60
2	Херсонська	Херсон	24*	1	24	92634-60
3	Дніпропетровська	Дніпропетровськ	51**	5	8	51630-40
4	Донецька	Донецьк	27**	1	10	38597-75
5	Полтавська	Кременчук	34**	0,2	10	15006-00
6. Канал мовлення, що охоплює						
	АР Крим	Привітне	11**	0,01	12	3495-30
	АР Крим	Дачне	9**	0,001	12	1848-30
7.Канал мовлення, що охоплює						
	Волинська	Луцьк	24**	1	8,5	32808-09
	Волинська	Нововолинськ	34**	0,1	8,5	5742-39
	Волинська	Ковель	48**	1	8,5	32808-09
8. Канал мовлення, що охоплює						
	Житомирська	Житомир	3**	0,1	10	6145-75
	Житомирська	Бердичів	36**	0,1	10	6755-75
9. Канал мовлення, що охоплює						
	Кіровоградська	Кіровоград	37**	1	8	30878-20
	Кіровоградська	Гайворон	28**	0,01	8	2415-60
	Кіровоградська	Добровеличківка	25**	0,1	8	5404-60
	Кіровоградська	Знам'янка	35**	0,01	8	2415-60
	Кіровоградська	Новомиргород	40**	0,1	8	5404-60
	Кіровоградська	Новоукраїнка	32**	0,01	8	2415-60
	Кіровоградська	Олександрівка	36**	0,01	8	2415-60
	Кіровоградська	Олександрія	22**	0,1	8	5404-60
	Кіровоградська	Світловодськ	38**	0,1	8	5404-60
	Кіровоградська	Ульянівка	26**	0,01	8	2415-60
10. Канал мовлення, що охоплює						
	Херсонська	Василівка	38**	1	4	15439-10
	Херсонська	Каланчак	41**	0,1	4	2702-30
	Херсонська	Херсон	9**	0,1	4	2458-30
	Херсонська	Чаплинка	35**	0,1	4	2702-30
11. Канал мовлення, що охоплює						
	Черкаська	Буки	26**	0,1	6	4053-45
	Черкаська	Канів	40**	0,1	6	4053-45
	Черкаська	Корсунь-Шевченківський	25**	0,1	6	4053-45
	Черкаська	Озірне	33**	0,1	24	16213-80
	Черкаська	Орловець	35**	0,1	6	4053-45
	Черкаська	Умань	38**	0,1	6	4053-45
	Черкаська	Черкаси	43**	1	4	15439-10
	Черкаська	Чигирин	25**	0,1	6	4053-45
12. Канал мовлення, що охоплює						
	Чернівецька	Вижниця	25**	0,01	20	6039-00
	Чернівецька	Кострижівка	28**	0,01	20	6039-00
	Чернівецька	Сторожинець	26**	0,01	20	6039-00
13. Канал мовлення з вільним відрізком часу з 24.00 до 07.00 та з 12.00 до 15.00, що охоплює						
	АР Крим	Алупка	40***	0,1	10	6755-75
	АР Крим	Алушта	9***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Білогірськ	8***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Джанкой	3***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Євпаторія	24***	0,1	10	6755-75
	АР Крим	Заводське	5***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Керч	37***	1	10	38597-75
	АР Крим	Красноперекопськ	8***	1	10	28822-50
	АР Крим	Нікіта	9***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Партеніт	8***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Севастополь	25***	1	10	38597-75
	АР Крим	Сімферополь	9***	1	10	28822-50
	АР Крим	Судак	12***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Феодосія	6***	0,1	10	6145-75
	АР Крим	Щолкіне	51***	0,1	10	6755-75
	АР Крим	Ялта	25***	0,1	10	6755-75
	АР Крим	Ялта (Паркове)	5***	0,1	10	6145-75
14. Канал мовлення, що охоплює						
	Вінницька	Крижопіль	26****	0,04	24	14749-80
	Волинська	Луцьк	45****	1	24	92634-60
	Дніпропетровська	Дніпропетровськ	62****	2	24	121951-20
	Донецька	Горлівка	53****	0,5	24	38576-40
	Донецька	Андріївка	32****	0,5	24	38576-40
	Донецька	Красноармійськ	42****	0,5	24	38576-40
	Донецька	Маріуполь	61****	0,5	24	38576-40
	Донецька	Артемівськ	44****	0,5	24	38576-40
	Житомирська	Бердичів	22****	0,5	24	38576-40
	Житомирська	Житомир	63****	1	24	92634-60
	Запорізька	Бердянськ	47****	0,5	24	38576-40
	Кіровоградська	Кіровоград	29****	1	24	92634-60
	Луганська	Лисичанськ	52****	0,5	24	38576-40
	Миколаївська	Первомайськ	51****	0,5	24	38576-40
	Полтавська	Кременчук	44****	0,5	24	38576-40
	Рівненська	Зарічне	27****	1	24	92634-60
	Рівненська	Кузнецовськ	36****	5	24	154891-20
	Сумська	Шостка	49****	0,5	24	38576-40
	Харківська	Харків	60****	2	24	121951-20
	Харківська	Богодухів	38****	0,1	24	16213-80
	Харківська	Шевченкове	8****	0,1	24	14749-80
	Черкаська	Умань	56****	0,5	24	38576-40
15. Ефірно-кабельне телебачення (система "Телевізійне село")						
1	Одеська	Болград	7 ДМХ каналів	по 0,0005	по 24 години на добу	

Примітки до конкурсних умов:

1. * — місцеве мовлення, мова - з урахуванням в програмних концепціях мовлення мовно-етнічних запитів національних меншин, що компактно проживають у цьому регіоні

** — суспільного спрямування (переважний обсяг програм призначено для дітей, підлітків, соціально незахищених верств населення, науково-популярні, освітні, культурологічні програми тощо), мова - українська

*** — інформаційно-розважальне мовлення (переважний обсяг програм інформаційного та розважального призначення), мова - з урахуванням в програмних концепціях мовлення мовно-етнічних запитів національних меншин, що компактно проживають у цьому регіоні

**** — інформаційне мовлення (переважний обсяг мовлення складають інформаційні передачі та програми), мова - українська

2. Сітку мовлення з використанням каналів 3, 4, 5, 6-12 буде визначено після завершення конкурсного відбору

Заяви на участь у конкурсі приймаються з 1 серпня 2005 року до 18.00 години 31 серпня 2005 року включно за адресою: м. Київ, вул. Десятинна, 14, Ліцензійно-реєстраційне управління, т. 270-55-34.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) постановою №8/146-05 від 02.06.2005р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Літо» (Київська обл., м. Біла Церква, Сквирське шосе, 31, код ЄДРПОУ 22205240; п/р 260033078101 в Білоцерківській філії АКБ «Мрія», МФО 321325).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Капелюшного І. В. (03037, м. Київ, а/с 53; ліцензія серії АБ №216783 від 01.03.2005 р.).

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, проспект Шевченко, 18/1) від 26.05.2005 р. по справі №6/10-05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Локнянське» (адреса: 42061, Сумська обл., Роменський район, с. Локня, код за ЄДРПОУ 30902443) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Мальований Олександр Павлович (ліцензія серії АБ №216893 від 04 квітня 2005 року, видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України.

Постановою господарського суду Одеської області по справі №32-24/292-04-9660 від 27 травня 2005 р. визнано банкрутом ЗАТ «Одеська фабрика технічних тканин» (м. Одеса, вул. В. Стуса, 2-б, рахунок 2600830019053 в Одеській філії АКБ СР «Укрсоцбанка» м. Одеси, МФО 328016, код ЄДРПОУ 00306420) та розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Аймедова Володимира Какабаєвича (ліцензія АБ №216721 від 09.02.2005 р., адреса: м. Одеса, пров. Хрустальний, буд. 3.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) згідно з постановою по справі №10/253-03 від 24.05.2005 року визнав Український Енергетичний Консорціум (21100, м. Вінниця, вул. Станіславського, 16, код ЄДРПОУ 20113195, п/р №26000279138007 в КБ «Приватбанк», м. Вінниця, МФО 302689) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Денисова Олега Сергійовича.

Господарським судом Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5 Держпром, 8-й під.) ухвалою №Б-31/49-05 від 06.06.2005р. порушено справу про банкрутство Кочетокського державного виробничого управління житлово-комунального господарства (ЄДРПОУ 01332431, Харківська обл.,Чугуївський р-н, смт.Кочеток, вул. Литвинова, 55, р/р 2600800003168,2600500003237,2600100003259 в ХОД АППБ "Аваль", МФО 350589).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Корчан С. П. (ліц. АБ № 116273 від 09.02.05 р., м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15).

У зв'язку з втратою статуту Товариства «Україна-Чілі» №1994, статут МБО «Благодійний фонд підтримки українців за кордоном» №0629 та статуту БО «Благодійний фонд підтримки репатріантів, біженців та шукачів притулку в Україні» № 0887-2003 вважати їх недійсними.

Ухвалою господарського суду Сумської області від 04.05.2005 року порушено справу № 7/33-05 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю агрофірма «Воровського» (41730, Сумська область, Буринський район, с. Михайлівка, вул. Воровського, 5, код 30880556).

Господарським судом Сумської області, що знаходиться за адресою: 40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1, введено процедуру розпорядження майном відносно ТОА АФ «Воровського» та призначено розпорядником майна арбітражним керуючим Козіна Д. В. діючого на підставі ліцензії серії АА №487785 від 22.04.2003 р. (40034, м. Суми. вул. Інтернаціоналістів, буд. 63-А, кв. 36; тел.: (0542) 346-852).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Агрооб'єднання «Чиста криниця»

— виробник сільськогосподарських культур
оголошує конкурс
на заміщення вакантної посади директора.

Оплата висока.

Прийом резюме до 28 червня 2005 р.
Контактний телефон:
(05344) 9-47-00; (0532) 506-766 (факс).

E-mal: Secretar2000@mail. ru.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 30 травня 2005 р. у справі №5/5/417 сільськогосподарський кооператив «Вікторія» (код ЄДРПОУ 03750641; 72540, Запорізька область, Якимівський район, с. Червоноармійське, р/р 2604030402 в Якимівському відділенні № 3152 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 373191) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Моісєєва Юрія Володимировича (ліцензія АА №419459 від 18.11.2002 р., 72316, м. Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги 13, а/я 105, тел.: (050) 322 37 88)

ТОВ «АВІКОМ»

визнано банкрутом Постановою господарського суду Одеської області від 14.06.2005 р. по справі №21/143-05-4722.

Претензії приймає протягом місяця ліквідатор Голубцова О. О. за адресою: 65031, м. Одеса, Ленінградське шосе, 2.

Інформація
ПРО ПРОДАЖ МАЙНОВОГО КОМПЛЕКСУ ПІДПРИЄМСТВА-БАНКРУТА ОАО «АРБУЗИНСКАЯ РАЙАГРОПРОМТЕХНИКА»

Назва об'єкту: Майновий комплекс ОАО «Арбузинска райагропромтехника», який складається із виробничих будівель та споруд складського та технічного призначення, адміністративних приміщень, боксів для автомобілів, асфальтового покриття, та огорожі, без довгострокового ремонту та експлуатації, загальною площею 7,67 га. Адреса: ОАО «Арбузинская райагропромтехника», 55310, Миколаївська область, Арбузинський район, ст. Кавуни, вул. П. Морозова, 1 (код:00905876). Будівництво здійснювалося з 1966 по 1967 р. р. Умови розрахунку за об'єкт - грошові кошти. Строк прийняття заяв один місяць.

Ознайомитися з об'єктом можливо за вищевказаною адресою.

За додатковою інформацією звертатися до арбітражного керуючого за телефоном: 8 (0482) 30-98-96.

АТЗТ Торговий дім «Альфа»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 20 серпня 2005 року о 9 годині за адресою: м. Миколаїв, вул. Радянська, 13 в приміщенні Торгового дому «Альфа»

Порядок денний:

1. Вибори правління та ревізійної комісії.
2. Внесення змін до статуту товариства.

Правління.

Ухвалою господарського суду Автономної Республіки Крим (вул. К. Маркса, буд. 18, м. Сімферополь, 95000) від 02 червня 2005 року відкрито провадження у справі №2-26/100027-2005 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Українська рибодобувна компанія» (код ЄДРПОУ 31252576; адреса - вул. Гудованцева, буд. 4, м. Керч, 98300).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шармонову Вікторію Олексіївну (ліцензія АА № 630104 від 16 грудня 2003 року, адреса; а/с 2769, м. Сімферополь, 95048).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Чернівецька філія Агентства з питань банкрутства організовує повторний аукціон з продажу майна ВАТ «Вижницьке ремонтно-транспортне підприємство» (код ЄДРПОУ 03767096).

На аукціон виставляються активи банкрута, розміщені за адресою Чернівецька область, Вижницький район, с. Іспас. Продаж активів здійснюється за лотами згідно з нумерацією. Ціни зазначені без ПДВ, початкова та остаточна ціна продажу лотів від №1 до №220 включає ПДВ):

1. резервуар 25куб. 1971 р. в. 2 шт. по 92,29 грн. кожний; 2. резервуар 10 куб. 1990 р. в. 639,95 грн.; 3. резервуар 10 куб. 1991 р. в. 697,51 грн.; 4. резервуар 5 куб. 1992 р. в. 2 шт. по 58,07 грн. кожний; 5. резервуар 75 куб. 1992 р. в. 47,83 грн.; 6. резервуар 75 куб. 1992 р. в. 255,03 грн.; 7. резервуар 50 куб. 1993 р. в. 201,78 грн.; 8. бензоколонка 1985 р. в. 39,71 грн.; 9. колонка для заправки мастила 9,71 грн.; 10. електрокран-балка 1996 р. в. 424,43 грн.; 11. електрокран-балка 1996 р. в. 394,25 грн.; 12. електротельфер 1996 р. в. 199,73 грн.; 13. електротельфер 1996 р. в. 2 шт. по 258,45 грн. кожний; 14. резервуар 75 куб. 1993 р. в. 827,92 грн.; 15. електрокран-балка 1986 р. в. 657,80 грн.; 16. верстат обдирний 3Е-631 1974 р. в. - 3,79 грн.; 17. установка компресорна пересувна1986 р. в. (розібрана) - 80,75 грн.; 18. електроводонагрівач 1988 р. в. 2,79 грн.; 19. знімач-пристрій для КПП 1989 р. в. (розібраний) 63,31 грн.; 20. ХЛ-500201 1993 р. в. 36,17 грн.; 21. ХЛ-500201 1993 р. в 34,84 грн.; 22. ГКБ-8350 1983 р. в. (розібраний) 97,50грн.; 23. ОДАЗ-9370 1991 р. в. 599,02 грн.; 24. стенд для перевірки гідронасосів 1988 р. в. 38,62 грн.; 25. ГКБ-819 1981 р. в. 536,32 грн.; 26. верстат слюсарний 1987 р. в. 6,37 грн.; 27. верстат слюсарний 1980 р. в. 2,08 грн.; 28. верстат слюсарний 1980 р. в. 2.20 грн.; 29. пральна машина 1983 р. в. 4,76 грн.; 30. верстат ІДС 1996 р. в. 101,89 грн.; 31. автоподав. 1994 р. в. 365,42 грн.; 32. автомат 795 1995 р. в. (металобрухт) 5 шт. по 211,37 грн. кожний; 33. верстат 70Б2470 1981 р. в. 76,69 грн.; 34. гідравлічний скат 70е2910 1986 р. в. 522,06 грн.; 35. молот пневматичний 1967 р. в. 29,91 грн.; 36. прес П0930100г 1976 р. в. 13,44 грн.; 37. компресорна установка 1993 р. в. 55,96 грн.; 38. апарат зварювальний 1994 р. в. 109,14 грн.; 39. компресор РКС-5-25 1994 р. в. 53,05 грн.; 40. ножиці НБ-318 1991 р. в. 4852,55 грн.; 41. екструдер 1994 р. в. 238,22 грн.; 42. бензопила 1999 р. в. 1415,75 грн.; 43. плазмова різка «Київ-6» 1996 р. в. 3042,80 грн.; 44. термопіч СНО 1990 р. в. 1141,81 грн.; 45. твердомір 1990 р. в. 2 шт. по 1141,81 грн. кожний; 46. комбіновані ножиці НВ-5221Б 1990 р. в. 3288,46 грн.; 47. мийна машина ОМ-15439 1991 р. в. 7293,87 грн.; 48. наплавочний верстат УД-209 1991 р. в 6033,74 грн.; 49. кран-балка 1991 р. в. 935,02 грн.; 50. свердлильний верстат 2М № 18 1991 р. в. 660,70 грн.; 51. стіл для зварювальних робіт 1991 р. в. 3 шт. по 460,41 грн. кожний; 52. верстат ножівковий відрізний 8725 1991 р. в. (без мотора) 709,41 грн.; 53. обдирно-шліфувальний верстат 3-к634 (1992 р. в.) 2 шт. по 347,33 грн. кожний; 54. електродуговий металізатор 1992 р. в. (не працює) 423,72 грн.; 55. верстат для заточки протяжок 3м-601 1992 р. в. 1063,72 грн.; 56. комплект тумбочок інструментальних 1992 р. в. 109,50 грн.; 57. комплект тумбочок інструментальних 1992 р. в. 656,03 грн.; 58. стіл для зварювальних робіт ОК 1993 р. в. 476,32 грн.; 59. компресор ПКС-08 1993 р. в. 1358,73 грн.; 60. компресор ПКС-08 1993 р. в. (без мотора) 1358,73 грн.; 61. установка аргонної зварки 1993 р. в. (розібрана) 3437,67 грн.; 62. кран-балка опорна 3 тн 1994 р. в. 1340,38 грн.; 63. кран-балка опорна 3 тн 1995 р. в. 3 шт. по 1708,06 грн. кожна; 64. комплект обладнання для відновлення колес ведучих 1995 р. в. 2461,92 грн.; 65. верстат настільно-свердлильний 1995 р. в. 172,19 грн.; 66. верстат для очистки дроту ОКС4120К 1991 р. в. 1825,55 грн.; 67. тельфер для кран-балок 3 тн 4 шт. по 1312,53 грн. кожний; 68. мотопомпа 276,25 грн.; 69. плазмова різка АПР-44 1996 р. в. 3042,80 грн.; 70. кривошипно-шатунний прес 2126к 1996 р. в. 5439,47 грн.; 71. кривошипно-шатунний прес 2328к 1996 р. в. 6837,47 грн.; 72. зубозакругляючий верстат 3Е-580 1990 р. в. 10847,37 грн.; 73. термопіч СНО 1990 р. в. 5795,97 грн.; 74. верстат шліфування . розподільчих валів 3МІ328 1991 р. в. 7867,56 грн.; 75. кривошипно-механічний прес 1991 р. в. 16461,66 грн.; 76. радіально-свердлильний верстат 2Д554 1991 р. в. 6374,45 грн.; 77. поперечно-стругальний верстат 7307ГТ 1991 р. в. 4202,46 грн.; 78. верстат для плавки валів А-1406 1991 р. в. 6033,64 грн.; 79. вертикально-фрезувальний верстат 6720ПФ-І 1991 р. в. 9580,42 грн.; 80. універсально-заточний верстат 3Е-642 1992 р. в. (не працює) 2713,44 грн.; 81. верстат відрізний 8Г-6636-100 1993 р. в. (металобрухт) 4795,94 грн.; 82. вертикально-стругальний верстат довб. ГД-320 1992 р. в. 9490,68 грн.; 83. зубофрезерний верстат 53Д-50Н 1992 р. в. (без двигуна) 21212,69 грн.; 84. установка для швидкісного зміцнення деталей ПЦ-800 1995 р. в. (не працює) 3188,56 грн.; 85. верстат круглошліфувальний 1989 р. в. 7791,14 грн.; 86. кривошипно-механічний прес 250-КД-2534 1990 р. в. 24293,53 грн.; 87. апарат УВЧ-66 1987 р. в. 8,55 грн.; 88. шафа 1983 р. в. 3,61 грн.; 89. книжна шафа 1985 р. в. 3,72 грн.; 90. трибуна 1985 р. в. 3,66 грн.; 91. огорожа 1960 р. в. 6642,14 грн.; 92. плодові насадження 1986 р. 32,89 грн.; 93. крісло стоматолога 1988 р. в. 33,27 грн.; 94. бор-машина 1988 р. в. 16,18 грн.; 95. завіси для сирени 1973 р. 38,56 грн.; 96. комп'ютер імпортний 1989 р. в. 6477,26 грн.; 97. друкарська машинка «Україна» 1995 р. в. 65,64 грн.; 98. стелаж 1995 р. в. 184,76 грн.; 99. шафа 1995 р. в. 37,36 грн.; 100. обладнання «Споживач» 2003 р. в. 877,75 грн.; 101. спеццех по відновленню деталей 58200 грн.; 102. овочесховище 25338,84 грн.; 103. вертикально-свердлильний верстат 1982 р. в. 1202,28 грн.; 104. верстак1984 р. в. 2.26 грн.; 105. друкарська машинка «Москва» 1987 р. в. 14,47 грн.; 106. зварювальний трансформатор 32,55 грн.; 107. токарно-гвинторізний верстат 1994 р. в. 487,44 грн.; 108. установка для заправки балонів 1985 р. в. 41,98 грн.; 109. стенд П-3А 1985 р. в. 11,50 грн.; 110. стенд ОР-8726 1981 р. в. 11,50 грн.; 111. цистерна 10 м3 1974 р. в. 165,28 грн.; 112. цистерна 10 м3 1979 р. в. 65,72 грн.; 113. цистерна 75 м3 1984 р. в. 765,01 грн.; 114. цистерна 198 1987 р. в. 1056,26 грн.; 115. піч полімеризації 1994 р. в. (металобрухт) 4741,95 грн.; 116. насос глибинний 1987 р. в. 1,51 грн.; 117. автомат 1988 р. в. 1,94 грн.; 118. шафа управління 1988 р. в. 4,75 грн.; 119. пристрій для розбирання мостів 1992 р. в. 72,26 грн.; 120. прес-форма 4-ок 1994 р. в. 136,96 грн.; 121. вібратор 1994 р. в. 107,22 грн.; 122. вертикальний шприц 1991 р. в. 2 шт. по 3288,07 грн. кожний; 123. керамічна піч 1991 р. в. 12328,01 грн.; 124. паровий котел 1980 р. в. 1889,45 грн.; 125. котел 1983 р. в. 2619,76 грн.; 126. котел Е-19к 1986 р. в. 3030,71 грн.; 127. насос Н-80-65-160 1991 р. в. (металобрухт) 98,77 грн.; 128. високочастотна установка ЛЗ-170В (не працює) 1980 р. в. 25837,03 грн.; 129. телефонна станція 1981 р. в. 161,26 грн.; 130. ширма медичного кабінету 1977 р. в. 4,94 грн.; 131. панно сюжетне 1980 р. в. 9,97 грн.; 132. друкарська машинка «Ятрань» 1985 р. в. 18,42 грн.; 133. диван 1965 р. в. 4,78 грн.; 134. кінотеатр «Україна» 1984 р. в. 48,82 грн.; 135. комп'ютер «Іскра» 1992 р. в. 2 шт. по 106,88 грн. кожний ; 136. телетайп «Астра» 1993 р. в. 232,96 грн.; 137. резервуар 75 куб. 1992 р. в. 304,79 грн.; 138. резервуар 75 куб. 1993 р. в. 1326,47 грн.; 139. резервуар 50 куб. 1994 р. в. 2 шт. по 1190,92 грн. кожний; 140. резервуар 50 куб. 1994 р. в. 2751,18 грн.; 141. фактурна машинка «Іскра» 1988 р. в. (не працює) 36,65 грн.; 142. а/м ГАЗ-53 14-87 1984 р, в. 1456,16 грн.; 143. а/м КАМАЗ 5320 06-13 1981 р. в. (розібраний) 438,37 грн.; 144. а/м ГАЗ-53 АЦ 13-03 1984 р. в. 1201,36 грн.; 145. а/м ГАЗ-53 АЦ 28-11 1985 р. в. (металобрухт) 1423,80 грн.; 146. а/м УАЗ-452 99-96 1989 р. в. 1865,86 грн.; 147. ЛО-2002 27-03 1994 р. в. 32,78 грн.; 148. ГКБ-817 34-75 1984 р. в. 301,47 грн.; 149. причіп І-ПР 1985 р. в. 483,81 грн.; 150. кран бур. установка 1993 р. в. (розібраний) 9116,28 грн.; 151. телефон 1999 р. в. 51,76 грн.; 152. телефон 1999 р. в. 14,20 грн.; 153. термопіч СНО 1990 р. в. 8019,98 грн.; 154. твердомір 1990 р. в. 1492,09 грн.; 155. установка плазмової різки АПР-404 1990 р. в. 6905,39 грн.; 156. поперечно-стругальний верстат 7307ГТ 1991 р. в.- 5489,46 грн.; 157. комплект верстатів ОРГ-5364-ІІ шт. 1991 р. в. 6618,15 грн.; 158. машина контактної зварки МТ-19287М-4 1991 р. в. 6795,64 грн.; 159. бензоколонка 1994 р. в. 1885,64 грн.; 160. колонка дизельного палива 1994 р. в. 1885,64 грн.; 161. телефакс 1995 р. в. 976,12 грн.; 162. щитовий будинок 1982 р. в. (дрова) 1346,19 грн.; 163. цистерна 75 м3 1985 р. в. 2100,23 грн.; 164. лінія для розробки металу ОРГ 1990 р. в. 21659,40 грн.; 165. автонавантажувач 3483,55 грн.; 166. машина ППВ для виготовлення шлакоблоку 4283,61 грн.; 167. прес для виготовлення цегли 2059 грн.; 168. масляні колонки 698,30 грн.; 169. установка ОР-12561 1206,94 грн.; 170. пожежний гідрант 2х100,27 200,54 грн.; 171. прес ОР 165,45 грн.; 172. протяжка 1148 2 шт. по 18,15 грн. кожна; 173. протяжка 1210 2 шт. по 74 грн.; 174. протяжка 1211 2 шт. по 72 грн. кожна; 175. протяжка 1123 2 шт. по 84,19 грн. кожна; 176. протяжка 1142 2 шт. по 93,15 грн. кожна; 177. протяжка 1143 2 шт. по 161,47 грн. кожна; 178. протяжка 1213 2 шт. по 93,12 грн. кожна; 179. бензопила «Урал» 35,96 грн.; 180. патрон токарний 2 шт. по 247,50 грн.; 181. круг наждачний 600х32х305 21,13 грн.; 182. круг наждачний 200х40х305 105,34 грн.; 183. круг наждачний 900х63х305 2 шт. по 165,90 грн.; 184. круг наждачний 900х50х305 131,61 грн.; 185. набір вимірювальних плиток 200 грн.; 186. індикатор годинникового типу 110 грн.; 187. вимірювач калібр. стержневий 30 грн.; 188. боковина 50 грн.; 189. струбцина 30 грн.; 190. мікрометр 32,63 грн.; 191. плашка М12-1,25 - 2 шт. по 0,56 грн.; 192. тиски слюсарні 2 шт. по 33,29 грн.; 193. патрон токарний 2 шт. по 280 грн.; 194. набір вимірювальних плиток 4 шт. по 197,50 грн.; 195. набір інструменту 67,40 грн.; 196. набір інструменту 105,60 грн.; 197. набір вимірювальних плиток 4 шт. по 185 грн.; 198. балони кисневі 13 шт. по 9,38 грн.; 199. прес-форма 4-х «Кришка» 250 грн.; 200. форма-прес 606-0370 комплект 466,31 грн.; 201. форма «Оселедниця» 35,97 грн.; 202. прес-форма Дублера -10 грн.; 203. прес-форма чашка підноса - 15 грн.; 204. прес-форма розсіювача ГАЗ-51 89,10 грн.; 205. прес-форма кружка 74,25 грн.; 206. прес-форма пробка вина 266,27 грн.; 207. прес-форма фруктовниця - 270,63 грн.; 208. прес-форма відбивач трикутника 359,77 грн.; 209. прес-форма горілка харчова 150,10 грн.; 210. прес-форма стакан 660 грн.; 211. прес-форма турист. стакан (корпус) 456,70 грн.; 212. прес-форма турист. стакан (кришка) 377,34 грн.; 213. бочка 17,45 грн.; трубний ключ 5,45 грн.; 214. бетономішалка 2 шт. по 16,50 грн.; 215. риштовка 404,83 грн. 216. трубний ключ 5,45 грн.; 217. резервуар 50 куб. 454, 62 грн.; 218. концентратор ТКСМ-20 1980 р. в. 33,06 грн.; 219. а/м ГАЗ-66 27-75 1998 р. в. 1384,71 грн.; 220. ГКБ-819 37-74 1984 р. в. 612,91 грн.;

Лот 221. Частка ВАТ «Вижницьке ремонтно-транспортне підприємство» в статутному фонді корпорації «Вижницька машинно-технологічна станція», початкова ціна 670 165,17 грн. (лот № 221 продається без ПДВ).

З майном можна ознайомитись за його місцем знаходження, контактні телефони у Чернівцях (0372) 523775, 524410.

Для реєстрації учасникам аукціону необхідно: внести в безготівковому порядку гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової ціни лота та реєстраційний збір за реєстрацію учасника аукціону в розмірі 17 грн. на р/р 260076019 в АППБ «Аваль» м. Чернівці, МФО 356464, код ЄДРПОУ 26252704. Фізична особа зобов'язана подати копії паспорта та довідки про присвоєння номера ДРФО; юридична особа - копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтва про реєстрацію платника ПДВ (якщо претендент є платником ПДВ) та документ, який посвідчує повноваження представника.

Заяви на участь в аукціоні приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. Головна, 44/22, Чернівецька філія Агентства з питань банкрутства, тел. (0372) 523775, 524410.

Аукціон відбудеться 22 липня 2005 року о 10 годині за адресою м. Чернівці, вул. Головна, 44/22, Чернівецька філія Агентства з питань банкрутства, тел. (0372) 523775, 524410.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) 20.05.2005 р. по справі 05-5-23/4016 Дочірнє підприємство «Центр дозвілля» Закритого акціонерного товариства «Дарна» (02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, код ЄДРПОУ 23736123) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кіцула С. Б., ліцензія серії АА №487782 від 23.04.2003 р.; 03127, м. Київ, вул. Ломоносова, 11, кв. 1, тел. моб.: 8-067-295-08-03.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) 17.05.2005 р. по справі 5/116 Товариство з обмеженою відповідальністю «Агролізінг» (54046, м. Миколаїв, вул. 116 Дивізії, 1, код ЄДРПОУ 30737912) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кіцула С. Б., ліцензія серії АА №487782 від 23.04.2003 р.; 03127, м. Київ, вул. Ломоносова, 11, кв. 1, тел. моб.: 8-067-295-08-03.

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 13.06.2005 р. по справі №7/137-05-5783 визнано банкрутом ПП «Инчкейп» (м. Одеса, вул. Р. Кармена, 15, кв. 40, код ЄДРПОУ 30390366).

Ліквідатором призначено Світлану Володимирівну Сафронову (ліцензія АА №783026 від 22.03.2004 р.)

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу №6/89-29/77 про банкрутство ДКП «Рудкитеплокомуненерго» Львівської області Самбірського району, м. Рудки, 81436; ЄДРПОУ 22378199, р/р 260609695 у ЛОД АППБ «Аваль» м. Самбір.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хомишина Ігоря Григоровича, що проживає за адресою: м. Львів, вул. Поліщука, 87-а/17, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АБ №116117 від 21.12.2004 р.

Загублено свідоцтво ЧП Єфремової Людмили Вікторівни №04055765Ф005036 від 20.02.2002 р. вважати недійсним.

Житомирська філія Агентства з питань банкрутства проводить аукціон з реалізації майна ВАТ «Андрушівський цукровий завод»

Характеристика та вартість: Лот 1. Бурякоприймальний пункт. У складі: адміністративне приміщення (S - 239 м²); будівля для тракторів (на 2 бокси); залізнична колія (482 п. м.); під'їзні дороги з твердим покриттям (S - 2025 м²); відстійник (2 шт.); ємності для води (3 шт.); лабораторія; ваги (4 шт.); навіси для вагів (2 шт.); гараж - кузня, естакада; рампа бурякопункту; площадка для навантаження буряків з твердим покриттям (S - 10920 м²); площадка для навантаження з грунтовим покриттям (S 10920 м²); криниця; кладова.

Початкова ціна 114 286,00 грн.

Початкова ціна зазначена без урахування ПДВ.

Ознайомитися з об'єктом можна за його місцезнаходженням: 13400, Житомирська обл., м. Андрушівка, вул. Садова, 3.

Порядок подальшого використання об'єкту визначає покупець.

Гарантійний внесок - 5% та реєстраційний збір - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260039834 в Житомирській облдирекції АППБ «Аваль», МФО 311528, одержувач - ЖФ Агентства з питань банкрутства, код 26252733.

Оплата внесків та прийняття заяв припиняється за 3 дні до проведення аукціону.

Аукціон відбудеться 05 серпня 2005 року об 11:00 за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, кім. 311.

З умовами участі в аукціоні, порядком розрахунків та оформленням результатів, а також за додатковою інформацією звертатися до організатора проведення аукціону за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, кім. 311. Тел.: (0412) 34-05-22.

Акціонерне товариство **"Каліон Банк Україна"** повідомляє, що Загальні збори акціонерів банку (Протокол Загальних Зборів № 24 від 13 червня 2005 року) прийняли рішення про збільшення розміру статутного фонду шляхом додатковаого випуску акцій.

Спосіб та розмір збільшення статутного фонду товариства: Збільшення кількості акцій шляхом додаткового випуску 929 200 простих іменних акцій на загальну суму 23 230 000 гривень, існуючою номінальною вартістю 25 гривень.

У зв'язку з прийняттям рішення про збільшення Статутного капіталу Банку, акціонери постановили внести наступні зміни до Статті 5 Статуту Банку (нова редакція):

"СТАТТЯ 5. Статутний капітал Банку

5.1. Статутний капітал Банку становить 54 469 000 (П'ятдесят чотири мільйони чотириста шістдесят дев'ять тисяч) гривень і поділяється на 2 178 760 (Два мільйони сто сімдесят вісім тисяч сімсот шістдесят) простих іменних акцій, кожна номінальною вартістю 25 (Двадцять п'ять) гривень.

5.2. Усі акції випускаються в бездокументарній формі.

Усі акції розподіляються між та належать Креді Ліоне Глобал Банкінг (100% Статутного капіталу Банку тобто 2 178 760 акцій на загальну суму 54 469 000 гривень)".

Відкрита підписка на акції не проводиться, привілейовані акції не випускаються. Внаслідок додаткового випуску акцій права акціонерів не змінюються. Збитків у зв'язку з додатковим випуском акцій не передбачено.

АТ **"Каліон Банк Україна"**
Україна, 01034 м. Київ, вул. Володимирська, 23а
Тел: (+38 044) 490-14-00;
Факс: (+38 044) 490-14-05;

Правління Банку

Господарським судом Запорізької області (вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя, 69001) порушено справу №19/89 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Престиж»: 71300, Запорізька область, м. Кам'янка-Дніпровська, вул. Промислова, 1, код за ЄДРПОУ 32096139, р/р 2600613247, МФО 313827 ЗОД АППБ «Аваль».

Розпорядником майна призначений Кравченко Родіона Миколайовича, ліцензія АА №783025 (71500, м. Енергодар, Запорізька область, вул. Скіфська, 18, кв. 17).

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Фонд гарантування вкладів повідомляє:

10 червня 2005р. закінчився термін виплат гарантованої суми відшкодування вкладникам **АКБ «Прем'єрбанк»** банком - агентом Фонду ТОВ «Укрпромбанк» за Реєстром одержувачів сум відшкодування.

Вкладникам, які не встигли отримати гарантовану суму відшкодування за Реєстром, виплати здійснюватимуться Фондом шляхом переказу коштів через установи ТОВ «Укрпромбанк» за індивідуальними зверненнями.

Для цього необхідно надіслати до Фонду:

1) заяву на виплату коштів, у якій має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, особистий підпис;

2) копію сторінок паспорта № 1, 2 та 11;

3) копію довідки органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера.

Гарантовану суму відшкодування можна отримати протягом 3 років з дня ліквідації банку.

Адреса Фонду: вул. Ярославів Вал - 32А, м. Київ, 01034, Україна

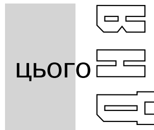
Довідки за телефонами: (044) 495 24 12; 495 24 16. www. fg. org. ua

ДАЛІ БУДЕ

СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 113 (3613)

23 червня у більшості областей України нестійка погода: короткочасні дощі, грози, в окремих районах град. Температура вночі 10-16, вдень 19-25, у східній частині 14-20 градусів тепла, повідомляє синоптик Українського гідрометцентру Людмила ГУМАНЕНКО

22 ЧЕРВНЯ

■ 1792 р. Народився Петро Галаган, поміщик і меценат.
■ 1857 р. У Лондоні вийшла перша російська опозиційна газета «Колокол» Герцена і Огарьова.
■ 1941 р. Розпочалась Велика Вітчизняна війна.
■ 1941 р. Загинув письменник Степан Тудор.
■ 1944 р. Рішення Раднаркому УРСР про організацію конкурсу проектів забудови головної вулиці Києва — Хрещатика.
■ 1946 р. Відкрито Центральний стадіон у столиці України.
■ 1973 р. У Вашингтоні підписано радянсько-американську угоду про відвернення ядерної війни.

■ **ХРОНІКА**

Лавровий чи терновий вінець?

Два дні тому завершився відкритий фестиваль дитячої та юнацької творчості «Вінець Овідія». Почалося свято в Іллічівську, продовжилося на Овідіопольському стадіоні і завершилося в Одеському театрі.

Проходило змагання лише вдруге, тому участь у ньому майже 600 дітей із 16 областей України, а також виконавців з Росії — неабияке досягнення. Адже такий масштаб не завжди можуть потягнути навіть «фестивалі-ветерани», такі як «Кришталевий жайвір» чи «Молода Галичина». До речі, директор «Галичини» Наталя Коваль, яка приїхала до Овідіополя як член журі, була неабияк здивована не тільки розмахом, а й рівнем «Вінця Овідія». Хоча її вже мало чим здивуєш: «Молодій Галичині» вже 14 років, і туди з'їжджаються кращі з кращих. Але й молодий фестиваль свого обличчя не втратив: і у жанрі народного та естрадного співу, й сучасного чи народного танцю, академічного вокалу й навіть розмовного жанру були дуже обдаровані учасники.

Бурю овацій викликала найменша конкурсантка: хмаринка рожевого криналіну і великий мікрофон, який затуляв дитині пів-обличчя — оце й все, що було видно на сцені. Хоча у своі п'ять років Ганнуся Патарь не розгубилася і доспівала всю пісню до кінця. Цікавим було те, що виконавці старшої групи — від 17 до 21 року — були настільки слабкі, що конкурс у цій категорії взагалі не відбувся. Зате діти віком 11—14 років виявилися сильними, як на підбір. Зрештою, саме з цієї групи «народилася» володарка головного призу 11-річна донечанка Катя Давиденко. Ще одними лаврами увінчали танцювальні колективи: «Viva Dancer» з Херсона та «Прем'єра плюс» з Росії. Окрім власне конкурсних турів «Вінець Овідія» подарував дітям тепле сонечко, холодне й чисте море та смачні черешні на вечерю. Що особливо приємно: на нічних дискотеках учасники танцювали гуртом. Переможців і переможених там не було, адже за чотири дні фестивалю всі «суперники» стали добрими друзями.

Дарія ГОРСЬКА.

На знімку: лауреат 1 премії Назар Слюсарчук з Тернополя.

До нас приїхав на ПМЖ... жираф

Схоже, незабаром відвідувачі Київського зоопарку зможуть милуватися дворічним жирафом на ім'я Рамі.

Минулої п'ятниці на україно-словацькому кордоні був неабиякий ажіотаж. Як розповіла виконувачка обов'язків директора Київського зоопарку Тетяна Романова, понад 20 років в Україні не було жодного жирафа. Були спроби завести цю тварину із країн Африки, але згодом виявилося, що транспортування з цих далеких країв досить дороге для України. Тому на волання працівників Київського зоопарку відгукнулася Німеччина, де вже роками розводять жирафів. Отож у рамках проекту європейської асоціації «Зооакваріум», куди Київський зоопарк уже входить десять років, за програмою захисту рідкісних тварин було виділено трьох жирафів чоловічої статі для України. Двох з них привезуть вже цього тижня із Франкфурта (Німеччина). А ось справжньою проблемою для Київського зоопарку буде віднайти самицю-жирафу.

■ **ФОТОФАКТ**

На «Співочому полі» в Києві пройшов I Всеукраїнський фестиваль аматорського мистецтва «Тож будьмо здорові».
На знімку: учасники народного хору Сумської обласної лікарні.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Таємниці поза архівом...

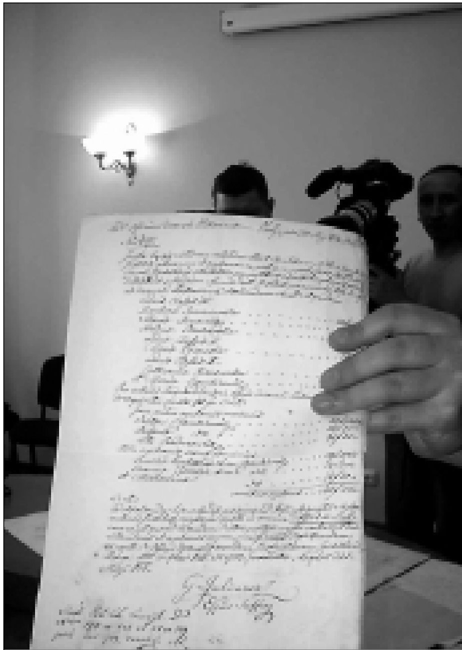
Загадкове пограбування Державного історичного архіву у Львові продовжує хвилювати громадськість.

Схоже, що викрадені документи самі озвалися і попросили порятунку. Бо як іще розтлумачити ось такий факт. У грудні минулого року до архіву прибули двоє киян. Вони попросили фахівців оцінити привезені старовинні документи, а ті впізнали свої «одиниці зберігання» і заявили в міліцію. Було порушено кримінальну справу. На той час про зникнення документів уже було відомо з іншого епізоду — теж по-своєму історичного. У липні минулого року від імені Прем'єр-міністра Віктора Януковича і віце-прем'єра Дмитра Табачника було урочисто передано «меценатський» дарунок Державному архіву в Києві, а саме: листи Михайла Грушевського. Та нині обидва колишніх високих посадовців відхрещуються від цього «меценатства», киваючи один на одного.

Лише тепер справі дійсно дали хід. І вже можна говорити про перші результати. У Львові впродовж червня затримано двох колекціонерів. У помешканні 60-річного високоосвіченого чоловіка під час обшуку вилучено 2117 документів, а серед них фахівці впізнали півтори тисячі своїх, архівних. Інші, ймовірно, були викрадені із музеїв та бібліотек. Під час прес-конференції начальник УМВСУ у Львівській області полковник Богдан Шкарада показав журналістам 22 листи із особистого фонду митрополита Шептицького. Пікантність (щоб не вжити іншого слова) ситуації в тому, що криміналітет у цій історії із зникненням документів безпосередньо не задіяний. Натомість фігурують (принаймні як свідки) гарні люди. Богдан Шкарада твердо переконаний, що крадіжки не могли відбутися без участі працівників архіву. Злодіям посприяло і службове недбальство керівництва, з приводу чого буде порушено кримінальні справи. А що вже казати про охорону. Одного із колишніх охоронців раніше притягали до кримінальної відповідальності за.... наркоманію.

Органи внутрішніх справ провели понад сто обшуків, допитано всіх працівників архіву, навіть тих, які звільнилися останніми роками. А дехто вже за межами України. Чи не прихопили вони з собою «сувеніри»? Сліди окремих документів ведуть до Польщі, Франції.

Затриманий 60-річний колекціонер каже, що купував документи упродовж

п'яти років і платив за них по 50-100 доларів, та правоохоронці вважають цю цифру неправдивою. Архівна історія вже має криваві плями. Ще до початку офіційного розслідування один із охоронців поділився з відомим львівським ученим своїми спостереженнями щодо викрадення документів. За кілька днів його вбили, «виконавців» поки що не знайшли.

Незабаром в архівній установі працюватиме Державна служба охорони. То чи можемо тепер бути спокійні за належне збереження документів? Полковник Богдан Шкарада має сумніви. Де документ легко заховати в кишеню і винести, усе залежить від чесності працівників. А кожного не обшукаєш...

Поки журналісти розглядали листи із фонду Андрія Шептицького, Богдан Шкарада пильно стежив за документами. І пригадав комічний епізод. Якось він показав нашій братії фальшиві доларові купюри, а після прес-конференції двох папірців не дорахувалися. Без коментарів.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

На фото: Цей лист із особистого фонду митрополита Шептицького неважко було винести з архіву, заховавши документ у кишеню.

Фото автора.

Книги, що дихають історією

Випуск дитячих книг і підтримка курсу нової влади на відродження нації — такі пріоритети в розвитку книговидання Полтавщини визначила для себе обласна експертна рада з питань випуску соціально значимої літератури. Таким чином, уперше за останні 15 років долю «книжкових» асигнувань вирішуватимуть не чиновники, а громадськість, адже до ради входять відомі в краї історики, письменники, літературознавці, громадські діячі.

Експертна рада підтримала ідею виходу у світ уже цього року цілої низки книг місцевих авторів. Так, завершується праця над багатотомним науково-документальним виданням про жертви репресій комуністичного режиму «Реабілітовані історією». Ще один проект «Книга Скорботи» — про жертви полтавців у війні з фашизмом. Книга «Полтавщина. Історичний нарис» охоплює історію краю від найдавніших часів до «помаранчевої революції».

Полтавський письменник і краєзнавець Петро Ротач у фундаментальній праці «Полтавська Шевченкіана» досліджує цікаві факти, пов'язані з перебуванням Кобзаря на Полтавщині. Працівники заповідника «Поле Полтавської битви» Людмила Шендрик і Олександр Янович готують до друку розповідь про Пилипа Орлика — автора першої української Конституції, трьохсотріччя якої цього-річ відзначатиме громадськість. А колектив науковців планує відзначити новою книгою ще одну круглу дату — 100-річчя від дня виходу у світ газети «Хлібороб», першої україномовної газети в Російській імперії. Цю газету заснував один з провідних ідеологів українського націоналізму Микола Міхновський. На виконання Указу Президента «Про увічнення пам'яті видатних діячів УНР» передбачено і випуск книги «Полтавська Петлюріана». Це лише неповний перелік видань, які мають вийти друком уже цього року.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 229

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 340

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2258

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos